

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

savaş yolu

18

HAFTALIK GAZETE

14 TEMMUZ 1979

YIL:1

10 TL.

bu
hafta

Sorumluluklarımız
Görevlerimiz

● SAYFA:3

KÜRT SORUNUNDA
Irkcı-şoven
demogoji ve
ortak savaşım

● SAYFA:6

Yığın
eylemleri ve
görevler

● SAYFA:4

Eylem birliğinde
önemli adım

● SAYFA:4

Ajütasyon
üzerine..

● SAYFA:12

KALICI
BİRLİK

TIP-TSİP
görüşmeleri
sonuçsuz kaldı

● SAYFA:13

MHP çevresindeki çember daralırken faşizmin aklanması çabaları sürdürülüyor

GEÇTİĞİMİZ günlerde, faşist odakların işbirlikçi-tekelci sermayenin Hükümeti düşürme ve yerine gerici faşist güçlerin çeşitli hükümet formüllerinden birini geçirme çabaları Parlamento dışına taştı.

Haziran'ın ortasından beri, Hükümetteki bağımsızları AP'ileştiren Hükümeti azzılla düşürmeye çalışan Demirel öncülüğündeki muhalefet, Haziran sonlarında, Meclis'in tatil olmasına iki gün kala, 226'den fazla Milletvekili bulamadığını gördü. Tam anlamıyla Hükümetin kaçır muhalefetin kovaladığı o günlerde, CHP ağırlıklı Hükümet, güvencüyle veya başgimsiz bakanlardan biri hakkında vermiş bir gensori önergesinin muhalefetin oylarıyla kabul edilmesini yoluyla düşürülmekle meclis için, 3 Temmuz salı günü Meclis'te tatil etme kararı almıştı. Bu Meclis'ten, filen 28 Haziran'da tatil girmesi demekti.

Demirel bütün çabalarına, bazı CHP'lî milletvekillerini ağırlıklı olarak altınla tarta önerilerine, özel olarak yazılı paketojik ortama rağmen, Hükümetin gensori görüşmelerini engelleme eylemini etkisizleştirebilecek, Meclis'in toplanmasını sağlayabilecek 226'yı bulamadı. Aslında 226 Milletvekili Hükümet de bulamıyor, Meclis'in bunun için kaçıyor. Bir zamanlar «Bulsunlar 226'yı» düşürsünler diyen Demirel'ken şimdi Ecevit aynı 226 rakamını üzerinde oynuyor.

Haziran'ın son günlerinde, Türkiye politik ortamına egemen olan, bu kelle hesaplarıydı. Kelle hesapları arasında getirilen devlasyon ve korkunç zamların hemen ardından, Meclisler tatil girdi, daha doğrusu, CHP tarafından birleşimlerde çoğunluk sağlanmasını engelleyen tek tatil sokuldu.

HÜKÜMETİ KİMLER NİÇİN DÜŞÜRMEK İSTİYOR?

Haziran ayının ikinci yarısını tümüyle ve ciddi bir şekilde Hükümeti düşürme çabalarına ayıran Demirel, Meclisler tatil girdikten sonra, bu için Parlamento yollarına çok güç, daha olanaaksız çıkışını biliyordu. Demirel, tekelci sermaye kesiminin, özellikle Sabancı'nın başını çektiği, «Hükümeti muhtaka, ne bahasına olursa olsun düşürme ve dağıtım ve krediler çekmeden yeni bir hükümet oluşturma» eyleminin sözcüğünü üstlenmişti. AP'nin tek başına iktidarı na talip değildi, kendisini yapacak böyle bir modele baştan karıştı. Onun en fazla işine gelen, bu Hükümetin düşmesi, bir süre yeni hükümet kuruluşuyla oynanması, bu arada yeni olasılıkların ortaya çıkması ve nihayet ege-nin tabanlı veya benzeri bir hükümetin kurulmasıydı.

Ancak bu hesaplar, 28 Haziran Perşembe günü, CHP'lilerin engellemeleriyle Meclis toplanamayıp tatil girmeye, boşa çıktı. Demirel, Meclisleri, çoğunluğu bulduklarında olağanüstü toplantıya çağıracaktı. Kasım'dan, yani normal yasama sürecinin bağlamasından önce meclisler mutlak toplayacaklarını bildirdi. Birkaç gün sonraki basın toplantısında da, Demirel, Hükümetten söz ederken «Mücadele önümüzdeki günlerde görülecek boyutlara erişecek» diyordu. Böylece Parlamento dışı düşürülmeyen Hükümeti başka yollara düşürmeye çalışacaklarını açıklama oluyordu.

Meclislerin Hükümet düşmeden tatil girmesinden çok rahatsız olan bir kesim de sermayeydi. İş birlikçi-tekelci sermayenin ağırlıklı Odalar Birliği, 247 Oda ve Borsa'nın yönetim kurulu ve başkanlarını Meclislerin tatil girdiğinden ertesi gün toplantıya çağırdı. Toplantıda Hükümeti düşürme formüllerini ve gelecek krediler konusunu, Meclislerin tatil sokulmasını ve CHP'nin Meclisten kaçması tartışıldı. Bu toplantıdan bir gün önce de Hür Teğetbül Konyalı bir açıklama yapmış ve Hükümetin

taze para ve kredilerin bölüşülmesine kalmış, fiyat artışları dev boyutlara varmış, taban fiyatlar düşmüş tutulmuş, devlasyon yapılmıştı. Artık bu Hükümet tekelci sermayeye verileceğini vermişti, gitmesi gerekmekteydi. Östetik, reformizm, sosyal demokrasi halkçılık hayalleri, CHP'ye bağlanan umutlar da yıkılmış, aslında tekelcilerin her zaman tehlikeyle gördükleri hazzırdı derken Fevziçoğlu, Sabancılar, ancak razı oldukları bir şeye şük: «Sıra sol CHP'ye gereği kadar yipranmıştı».

Ancak, bir kaç «tekel» ekteki geldiğinden CHP ağırlıklı hükümeti düşürüldü. İşbirlikçi-tekelci sermaye, genel tabanlı hükümet peşinde olanlar, AP, MHP, MSP, Fevziçoğlu'lar ama son zamanlarda ayağı boraşın ödülen maaşcular ve benzerleri, faşizm teğahlamaya çalışan odaklar, durumdan hiç hoşnut değillerdi: Birşeyler yapmaları gerekliyordu.

VE BİRŞEYLER YAPIYORLAR

Hükümetin Parlamento dışı düşürülmeyeceğinin belli olmasından sonra, 25 Haziran Pazartesi gününden itibaren, olaylar ve büyük bir plan parçaları, bir film gibi birbirini izlemeye başladı.

Manisa'da alınan sözde tedbirler faşist terörün gelişmesini önleyemedi.

Meclis çalıştırılmaması kinamıştı. Aslında sermaye, çok enerjili bir anda CHP ağırlıklı Hükümeti düşürmesini ölmünün sıkıntısı için deydiler. Tekelci Hükümet olmasın yardımcı oldukları, omuz verdikleri CHP'yi ve Ecevit'i çökertmişlerdi. Bu ektime operasyonu sırasında, işbirlikçi, tekelci sermayenin kırı kırta kısı tarışma götürmesini bir gerekçeli. Bir yandan en çok suslandıkları 1978 yılı boyunca kâr oranlarını görüldükleri boyutlarda yükseltmişler, bir yandan emekçi halka yüklenerek dayanaılmaz yükleri, halkın sırtına kendiliğe has partileri ve adamları eyleyle değil emmette CHP eliyle yükletmişler, dış yardım sağlanmış, iş

25 Haziran Pazartesi günü Manisa MHP il Başkanı Cemil Çoğulu öldürüldü. Aslında Cemil Çoğulu il başkanlığında ve MHP'den altı ay kadar önce istifaya etmiş, yani bir bakıma «davadan dönmüş», istifası kabul edilmemiş, zorla yer yerinde bırakılmıştı. MHP il başkanı öldürüldükten 15 dakika sonra, yine Manisa'da CHP'lî tannın bir berber öldürüldü. Manisa, bir yandan terörün yükseldiği ve büyük olaylara göbe bir kent görünümü kazandı. Olayların gelipgeçtiği beliydi, ama, Hükümetin tüm yaptığı Kahramanmaraş olaylar kırımı sırasında Maraş Emniyet müdüğü olan ve olaylarda büyük ihmali, hatta kimilerini göre kasti görülen

kişiyi, Manisa'daki boş Emniyet Müdürlüğüne atamak oldu. Ertesi gün sıra, yine ilerici tannın ve Cumhuriyet gazetesi muhabirinin babası olan bir kişinin öldürüldüğünü, 27 Haziran'da, terör büyüyor ve CHP kadimlar kolu ve İKİD üyesi eczacı Neşe Gülersoy, eczanesinde vurularak öldürüldü. Terörün, hesaplı, bilicil, plan h şeklinde terandırıldığı ortadaydı. Bu sırada Başbakan'dan İçişleri Bakanına kadar tüm Hükümet yetkilileri, MHP il başkanı öldürüldüğü için MHP'den özür dilemek, savunmaya geçmek, özürlerine ödenmek tavır köşeydiler. Bu kişiler için Manisa'da ken di partillerinin öldürülmesi bile ikinci planda kalmış, MHP öne geçmişti.

MHP'yi aklamaya koza postuna büründürme operasyonunun ilk adımı böyle atıldı. 29 Haziran'da MHP Zeytinburnu İlçe başkanı öldürüldü. Kuşkusuz o günlerde öldürülenler, MHP'lilerden ibaret değildi. Türkiye'nin çeşitli illerinde, bölgelerinde, saldırıya uğrayan, öldürülen ilerici sayısız, hergün dördü, beşli sayıyordu. Ama ön plana çıkarılan ve özel olarak propagandası yapılan MHP'lilerin öldürülmüşlüğü, 30 Haziran Cumartesi gecesi, plannın en can alıcı noktalarında bir teğahlandı: Ankara'da ajan güdüldü bir terörist çete MHP merkezine ve MİSK'e saldırdı, bu arada bir karakolu da bastı. İki MHP'li öldü. Bu defa ortaklık birbirine girdi. Türkiye, oyundaki rolünü hem de oldukça başarılı oynamağa gelmişti. Artık MHP, saldırıya uğrayan bir masum görünümlüydü. Savcılıklarda, askeri mahkemelerde, en yüksek yargı organlarında bekleyen ve her biri bir değil on parti kapatıracak nitelikteki suçluluk doşmaları adeta unutulmuştu. Daha doğrusu, kanun planının amacı, bu doşaların unutturulması, MHP'nin bir süredir kamuoyunun gözünde kaybetmeye başladığı yasalılığın yeniden canlandırılmasıydı. Böylece, bir taşla iki kuş vurulmuş olacak, MHP ağır lanrken, aynı zamanda CHP ağır liki hükümetin düşürülmesinden sonra gündeme getirilecek «geniş tabanlı», «Partiler üstü» veya Millet koalisyon hükümeti» formüllerinden herhangi birinde yerini alması sağlanacaktı.

CUMHURBAŞKANININ DİYALOG ÇAĞIRISI

30 Haziran'da AP, MSP, MHP, Hükümetin tatil rağmen meclis toplantı güvencüü istemesini önerdiler. Ç ekki MK ortacı bunun gerçekleştirileceğini bildikleri hal de, hükümeti devirme operasyonu havasını sürdürmeye niyetliydi. Bir ortamda, 2 Temmuz günü İçişleri Bakanından MHP'lilerin korunmasını isteyen Cumhurbaşkanı, son olay ve gelişmeler konusunda bir mesaj yayınladı. Kurutürk «Partilerin genel bir anlayış havası içine girmelerini, aralarında diyalog başlatmalarını» istiyor, şöyle diyor: «Yaharılkımsı sürdürülebilir için bütün bu kuruluşların kendi aralarında bir süredir kaybetmiş oldukları temas ve diyalogu mümkün olan uygar ölçülerde süratle yeniden tesisle çalışmalarında konusunda uyut yararına çalışmaları konusu hayatı bir 8-

İçişleri Bakanı Güneş, eli kamlı faşistlerden aşkça ösür diledi.

nem kazanmıştır. Bu temas ve diyalog demokratik kuruluşlarımızın var olmak veya yok olmak sorunu haline gelmiştir... Bu hususta liyasistlik iktidar partisinin gelmesi ve diğer siyasi partilerin iktidarı göstermelidirler.»

Korutürk'ün çağrısına çeşitli tepkiler gelmekte gecikmemek. Ecevit: CHP ve Hükümet diyalogcu başta olmak üzere tekelci sermaye sözcüleri, MSP hatta CHP'ye ateş püskürdüğü görünür Türkçe çağrısı olumlu karşılar. Demirel «Gayrimişru hükümetin devamlı olmaz» diyor. Cumhurbaşkanı'nı «Şapla Şekeri karşıtımakale suçluyordu. Aynı günlerde, terör sisteminde biçimde tirmandırılıyor. Özelikle CHP'lilere sosyalist parti yöneticilerine, komünistlere, hırsızlıklarına, işçilere, öğretmenlere yöneliyordu.

MHP'İN SÜÇAN SİYRILMA MİZANSENİ

5 Temmuz tarihli Hürriyet gazetesinde, 8 sütünlük bir haber vardı. «MHP yöneticisi MİT ajanı çıktı. Haber MHP Genel Merkez yöneticilerinden alınmıştır. MHP Merkezinde Beşiktaş İlçe sekreteri olan bu ajanın yayınladığı broşürün geçersiz olduğunu teklifata bildirdiği, yine bu kişilerin adam öldürme, gasp, soygun türünden pek çok olay kışkırttığı ve katıldığı» MHP Genel Merkezi tarafından açıklanıyor.

Birden, haftanın en önemli tartışma konusu, MHP Genel merkezinin verdiği bu haber haline geldi. Ancak hemen o gün haber önce İstanbul skiyönetim komutanlığı, ardından MİT ve Başbakan tarafından yalanlandı. Ne olmuştu da MHP, buca yıllık kilit adamlarını birdenbire suçlamaya teşhir etmeye, harcamaaya başlamıştı.

Aelında, bu son adm, MHP'nin bir süredir çevresinde daralmakta olan suç çemberini açabilmek için sahnelendiği oyunun bir parçasıydı. canarış denilen olayın temelinde amaçlı, güdümlü bir faşist terörün bulunduğu, bu terörün MHP ve ÖGD gibi var örgütleriyle organik bağ içinde olduğu, savcılıklar da ve Sıkıyönetim mahkemelerinde de gözardı edilemeyecek, üstü örülemlenecek biçimde birleşmiş çabarmış dosyalardan bütün açıklığıyla kanıtlanıyordu. Tüm dayanaklarına, yerli yabancı faşist odakların her türlü desteğine Hükümetin faşizmin sırtını okşayıp faşizmi çilesileştirmeye umutlarına rağmen, MHP çevresindeki çember giderek daralıyordu. MHP çemberi aşmanın bir yolu olarak, kendini akılastırma ve masum görüne o parasyonunu sürdürdükleri bir yandan da inkâr edilemeyeceği suçları «tahrirî MİT ajanlarına» yük-

mek gibi bir kurnazlık peşindeydi. Bugüne kadar MİT'e tox kondurmayan, MİT'i tartışmayı ve eleştirmeyi vafak halinli olarak gösteren MHP paçası sıkıncına MİT'i suçuyordu. Ancak MHP'nin bu ni ilik adimında ters tepti. Silah kendine döndü.

FAŞİZM VE DEMOKRASİ BİÇAK SIRTINDA

Geçtiğimiz günlerde, özellikle Temmuz'un ilk yarısında, Türkiye'de faşizm ve demokrat bir biçak sirtına geldi. Biçakin keşin yüzünü, faşizmi veya demokrasyi keşmesi olanaklı.

Bir yandan demokrat, bir biçak yandan da faşizm, çevrelmiş durumda. MHP'nin tüm teklifi, döktüğü kanın yükselmekte ve kendi boğazına kadar dayanmakta olduğunu, bu kanın içinde suç dosyalarının yüzüdüğünü görmesinden geliyor. Son terör tirmandırılışı, planlı olduğu açıkça ortada olan birtakım saldırı olayları, MHP örgütlerini, yöneticilerini, cimsiyete alanlarını teşvik ettiği yolundaki saldırı bir bakıma suç kabul anlamına gelen iddialar, tümü faşist örgütlenmenin kendini kurtaramama kaygısından kaynaklanıyor.

Bir yandan faşizmin bu sıkımsırlığı, öze yandan, emekçi yığınlarına yüklenen ve daha da ağır- larının yüklenmesi kaçınılmaz olan yüklerin yığınlarına patlamaları o açmasını engel olma istekleri, yaşadığımız günlerde kısıtlı demokrasyi bütünsel tehlike altına sokuyor.

Boyle yaşasam, can alıcı bir anda, faşizmin atıldımiesi olansılığı her zamankinden daha fazla, ortam her zamankinden daha elverişli- ken: CHP'nin bir büyük tahşisel ve sınıfsal yanlılığı, biçak faşizmi çilesileştirmeye, canavar dişlerini göstermenin ve kendisini yutmasının diye faşizme ödün ütmene öden vermeye, faşizmi aklamaya operasyonuna katılmaya ve faşizme diyaloga katılmaya, tipki bir zamanlar Almanya'da sosyal demokrat partinin, İtalya'da sosyal demokrat ve merkez partilerinin yaptığı gibi faşizmin arkasını sıvazlamaya devlete ettiği görüldü. Boyle bir politik, biçak sirtına gelmiş olan faşizmi kurtaracak demokrasyi bütünsel tehlikeye sokmaya, yarımda oluyor. Hatta zarin önünde CHP böyle bir gelişme- nin aslı sorumularından biri haline geliyor.

İşte geçtiğimiz günler, böyle bir olaylar zinciri ve süreç içinde, CHP'nin bu sorumluluğunun da varlığını, buna karşılık Türkiye'de demokrasyi güçlerini, ilerici güçlere de çok büyük sorumluluk ve görevler düştüğünün bir kez daha ortaya çıkışı: günler oldu.

yorum

Sorumluluklarımız görevlerimiz

BUGÜN Türkiye'de, ulusal demokratik güçlerin sorumlulukları ve görevleri geçmiş dönemlere oranla dev boyutlara varmış durumda. Çünkü ülkemiz, yakın tarihte görülmemiş bir ekonomik ve toplumsal bunalım içinde çirpinyor. Bu bunalım, buca yıldır iktidar olan egemen güçlerin, özellikle emperyalizmin iştirakli tekelci sermayenin Türkiye emekçi halkını ve tüm ükneyi keşme atığı bir bunalımdır. Ve bugün, bunalımın gerekçe yaratıcılarının bunalımı aşma yönünde hiçbir ciddi önerileri, halka yararlı hiçbir formülleri, hiçbir çıkış yolları yoktur. Hükümet seçenekleri aramak, zaman kazanmak ve nihayet su veya bu görünümde bir faşizm teşkilatına, hastalığa önerdikleri tek ilaç, tek çaredir. Böyle bir ortamda emperyalizmin baskısından ve faşizm tehlikesinin yoğunlaşığı, faşizmin kapıda beklediği, demokratik ve faşizmin biçak sirtı bir dengede olduğu açıkça görülmüyor. Sorun ülkemizi, halkımızı, geleceğimizi için, bir yaşam-söüm sorumudur. «Ama faşist tehlikenin buca zamanı derinleşti. Hükümetin, hatta gidermek artması sadece nesnel emellerle, toplumsal ekonomik nedenlerle açıklanamaz. Bir dış özen etkenin görünmesi ve bu özen etkenlerin işletilmesinin gelmenin Türkiye'nin ulusal demokratik güçlerine düştüğünün kavranması gerekiyor.

BASKA bir deyişle, içinde yaşanan bunalımın faşizme varmak yerine devrimci yönde sonuçlar doğurması büyük ölçüde, özen etmene bağlıdır. İşçi sınıfının öncü politik örgütü «Bunalımın devrimci yönde sonuçlar doğurmasını da, faşizmin derinleşmesini, ileri demokratik devrim yolunda ileri doğru gidilmesinde belirleyici etmenin özen etmene olduğunu saptamıştır.

CHP ağırlıklı hükümetin ters, faşizme ödün veren, tekelere yaslanan, halkın umutlarını söndüren politikası ve ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini kurulamaması, bunalımın faşizme varması tehlikesini artıran etmenlerdir. Bu olumsuz etkenlerin üstesinden gelmekte, tüm demokratik güçlerine ve en fazla da işçi sınıfının öncü gücüne, onun savasçilerine görev ve sorumluluk düşmektedir. Bu büyük ve onurlu sorumluluğun yüklediği görevin üstesinden gelmek için işçi sınıfının bugünkü durum belirlemesi iyi kavranmalıdır. «Bugün baş dönmeye karşı savagı emperyalist baskıları vefazizm tehlikesini tüm yurtsever güçlerle eylem birliği içinde derletmek, püskürtmek, bir yandan da, emperyalizmin egemenliğini ve faşizm tehlikesini köklerinden söküp atmak için sosyalizme açılan ileri demokratik devrim hazırlanmak, yığınlara böyle bir devrim olmadan köklü çözümlerin olansızlığına kavranmak... Yığınların gıncel istemleri ugrunda çıkışlarını ileri demokratik devrim savasına bağlama zorunluluğu...»

Bu durum ve görev belirlemesi ışığında yapılacak olan nedir? Öncelikle işçi sınıfının ve onun öncü politik gücünün örgütleri, ideolojik birliğini güçlendirmek... Çünkü yığınların öncelikli edebilmek, örgütlenmek, savaşlarında geride, faşist partilere kaymasını önlemek, hükümetin faşizm tehlikesini artıran politikasına karşı yığınları devrimci yönde uyarmak ve faşizme, emperyalizme, tekelere karşı en geniş güçlerin eylem birliğini oluşturmak, işçi sınıfının öncü politik örgütünü örgütleyerek ve ideolojik güçlenmesine her zamankinden daha çok bağlıdır. Bu güçlenme, sağ ve sol oportünizme karşı ideolojik savagın güçlendirilmesi; yığınların savagı alanlarına çekme yeteneğinin geliştirilmesi için yığınlar arasında en yetenekli önderlerin bulunup çka rılması, militan grevleri, gösteriler, yığın savasçılarını yönettiler, yetenekli deneyli ajantlar, propagandacı bulunması ve yığınların hızla birliçlenmelerini; nihayet baş ta işçi sınıfı olmak üzere yığınların örgütüllük düzeylerinin yükseltilmesi öçü görevinden ayrılmaz.

TÜM güncülerle rağmen, «Eğilim devrimci sürecin gelişmesi yönünde değil ilerlemesi yönündedir.» Bu ilerlemeyi somutlamak, hayata getirmek, faşizmi engellemek yukarıdaki görevler üzerine getirilmesine ve bu görevler çerçevesinde ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlanmasına bağlıdır. Ne kadar sık görürsür çir- rümsün, yaşadığımız günlerde bulun olansıkları her zamankinden daha fazladır. Büyük çoğunluğunun çir- kardarı emperyalizme, faşizme, tekelere karşı savagı yapmak gerektiren, içinde ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin yana özenli güçleri barındıran CHP'nin geniş bir kanadı, yöneticileri özen önyar- gıları eylem ve cephe birliğinden yana çıkan sosyalist partilerin militanları ve bunların dışında kalan tüm demokratik güçleri, karalı, sabırlı, akıllı, işçi sınıfı çizgisindeki bir çaba ve çatışmaya birliçe kazanmalıdır. İşçi sınıfının savasçileri ideolojik ve örgütsel planda «kadar güçlü, ne kadar sağlam olurlarsa, bu birlik çabaları da o kadar kolaylaşacak, birliçe o kadar çabuk varilabilecektir.

FAŞİZM ve demokrasinin biçak sirtında olduğu su günlerde, sorumluluk ve görevlerimizin bilincindedir.

Yiğın eylemleri

ÜÇKEMİZ, tarihinin en karmaşık, bunalmış ve sancılı dönemi yaşıyor. Ekonomik-politik bunalmın geçici olmadığı, günlük önlemlerle geçiştirilemeyeceği artık toplumun tüm kesimlerinde görüldü. Bunalmın bu kalıcı özelliği ve toplumsal yaşamın her yanını kapsayan yaygınlığı, yiğınları doğrudan, yakıcı biçimde etkiliyor. Bunalm bugün milyonlarca emeğin için soyut bir şey değildir. Yiğınlar bunalmı yaşıyorlar. İşsizlik, pahalılık, yokluk korkunç düzeydedir. Son deva lüasyon ve samlar yaşamı gerçekten dayanılmaz ölçülerde zorlaştırmıştır. İşbirlikçi - tekelci sermaye bunalmı da yentimiyor, emeğin halkını, işçi sınıfının daha da yoksullaştırılması için yeni önlemler alıyor. Ücretlerin dondurulmasını dayatarak bunalmın yükünü işçilerin sırtına daha çok yüklemek istiyor.

YİĞINLARIN BİLİNCİ VE DENEYİMLERİ

Öte yandan, Türkiye emekçi halkı: işçisiyle, köylüsüyle, Türküyle, Kürdüyle bugün bambaşka bir konumdadır. Bilinçlilik ve örgütlülük düzeyi gelişmiştir. Deneyimleri artmıştır. Bu yüzden ne işbirlikçi tekelci sermaye, ne de onun politikasıyla gitliktçe uzlaşan hükümet, bunalmın yükünü yiğınların sırtına kolayca bindiremiyorlar. Burjuvazinin manevra olanakları bunun için daralmıştır. Eski yöntemlerle yönetemediği güçlükleri, diğer nedenler yanın da, bu yüzden de ilyce açığa çıkarmıştır. Çünkü bilinç ve örgütlülük düzeyi yükselen yiğınların eskisi gibi yönetilmek istememe iradeti gücün mektedir.

İŞÇİ SINIFININ YÜKSELEN ÖNCÜLÜĞÜ

Başa işçi sınıfı olmak üzere, yiğınlar, burjuvazinin epey zümre" diye getirdiği faşist ya da reformist seçeneklerin iflas ettirilmiş kendi deneyimleri bugün daha açık görüyorlar. Yiğınların toplumsal bilincini bu nedenle yitdirmiyor, devrime seçeneklere ilgisi bu nedenle artıyor. Emperyalizme ve tekellere karşı olan tüm halkın işçi sınıfının çevresinde kümelennmesi süreci bu nedenle hızlanıyor.

YİĞIN EYLEMLERİNİN NESNEL TEMELİ VARDIR

Zorlaşan yaşam koşullarına geniş halk kesimlerindeki yiğın hoşnutsuzluğa rağmen yiğın hareketinde hızlı ve kendiliğinden bir patlamanın olmayışı kimilerinin kafasını karıştırıyor. Bundan, oportünist teoriler çıkarılarak oluyor.

Bunlar, yiğın eylemlerine girişmek için, "büyük patlama günlerini, yiğınların sokaklara dökülmesini bekliyorlar. O zaman durumu kavrayıp eyleme geçmenin geç olacağını, tarihsel fırsatların kaçırılacağını anlayamıyorlar, ya da anlamak istemiyorlar. O günlere, işçi sınıfının, komünistlerin girişkenliği ile puanı örgütlü, eylemci bir harekete varılacağını görmüyorlar. Geçil ve görce durgunluk dönemlerini mutlak işçilerle eylemsizliğe düşüyorlar.

Devrimin kendisinin bile ... tek bir hareket olarak değil, az çok güçlü patlamalar döneminin, az çok mutlak durgunlukta dönemlerin dışı halinde birbirinin yerini alması olarak düşünülmüş gerektikçisi söyleyen Lenin'dir. Devrimci eylemleri yükseltmek için, Lenin "Ne yapmalı?" da, siyasal olayların canlı teshiri temelinde propaganda - ajitasyon artırarak hareketlerini vurguluyor. Yiğın eylemlerini yükseltmek için, yiğınlara çağrı yapacak olanların kendilerinin eyleme girişmelerinin şart olduğunu söylüyor. Böylece yiğınların eylemlere eylem alanlarından çağrılacağını belirtiyor.

Bugün Türkiye'de yiğın eylemlerini ulusal çapta yükseltmek için gitliktçe güçlenen bir nesnel temel vardır. Görev, yiğın eylemlerini yükseltmek, bunun öndinde duran emgelleri devrime bir çalısmayla yenmektir.

Aralık 1978 tarihinden bu yana Türkiye'de bir dizi eylem yapılmıştır. İşçi sınıfının önderliğinde girişilen her eylem başarılı olmuştur. 1 Mayıs 1979 çok yönlü engellemelere rağmen görkemli bir yiğınsallıkla kutlanmıştır. Tüm baskılara rağmen Doğu'da halk hareketi yükselmektedir. Sen Söke direnişiyse, tarım işçilerinin, köylülerin, hareketlenmeye başladıklarını görüyoruz.

Soda işçilerinin Mersin'den Ankara'ya yürüyüşü, İzmir mitingi, İzmirde «NATO'ya

Hayırs" gösterisi, Bakırköy direnişisi v.s. son örneklerdir. Öndündeki dönemde ise, yarım milyon işçinin toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başla yacak bütün bunlar, öndündeki günlerin yiğın eylemleri açısından daha da hareketleneceğinin işarettir.

Bu koşullarda «Ana savaşımın temel eylemleridir» saptamasının önemi artıyor. Olgular gösteriyor; ülkemizde faşizm tehlikesi gündelliğinin korunurken, bir yandan da öndüne geçilmez devrimci süreç derinleşiyor. İşçi h. çikışlı, hareketli dönemleri geçici durgunluk dönem-

lerinin de izlediği karmaşık koşullar altında devrimci duruma doğru süreç geliyor. Bu koşullarda sübjektif etmenin rolü belirleyici bir önem kazanıyor. İşte bu yüzden Türkiye işçi sınıfının politik örgütü bu konudaki taktiklerini ilyce somutlamış ve faşizm tehlikesine karşı sa-

izmir' de barış yürüyüşü eylem birliği yolunda önemli bir adım oldu

Uluslararası dayanışmayı unutmayalım

İLERİCİ GENÇLER NİKARAGUA HALKI İLE DAYANIŞMA EYLEMİ YAPTI

İlerici gençlerimiz, yolumuz işçi sınıfının yoludur diyen gençler, 3 Haziran günü, en güç koşullar ve baskılar altın da bile uluslararası dayanışmayı unutmadıklarını örneğini verdiler. Sabah saat 10 sularında

Çemberlitaş'ta Türbe önünde toplanan gençler «Nikaragua'da faşist Somoza diktatörlüğüne karşı direnen yiğit Nikaragua halkının yanın da yız. Kahrolsun faşist Somoza diktatörlüğü» sloganlarıyla protesto eylemi yaptılar. Türk

çe ve İngilizce yazılmış, Nikaragua halkı ile dayanışmayı dile getiren bir pankartı Türkiye asan gençlerin eylemi, sıkıyönetim altındaki İstanbul'da polislin havaya açtığı ateşle karşılaştı. Gösteri sonucunda sekiz kişi gözaltı-

ve görevler

vaşamı, çevirme hazırlık savaşına başlayan bir politik tutum ortaya koymuştur.

Günün devrimci görevi, ana savaşın biçimi olan yığın eylemlerini yükseltmek, buhalının devrimel yönde sonuçlar doğurmasını sağlamak için çok yönlü bir hazırlığa girişmektir.

...VE DIŞER, GÖREVLER

İdeolojik savaşını güçlendirmek, her soruna işçi sınıfının açık, ilkel, bilimsel bağımsız çözümler getirmek, burjuva reformist, anarşist, ve oportünist ideolojileri mah-

kûm etmek görevi de önmüzde duruyor.

Yığınlar yeni çıkış yolları, yeni kanalları arıyorlar. Soru bugün, bu araysa kimin yanıt verebileceği sorusudur. Savaşın kararlılığı artan, yeni kanalları arayan yığınlar onları nermesun, en cancaşai sorunlarından kalkarak

doğru devrimci seçeneğini göstermelidir. Alabildiğine yaygın, zengin içerikli bir propaganda-ajitasyon kampanyası örgütlemek görevi bugün dünden daha yakıcı olacaktır. Bu alanda olağan dönemlerin, olağan yöntemleriyle yetinemeziz. Her türlü olanığı kullanarak, bildiri, çağrı, afiş gibi yazılı

propaganda araçlarını yığınlarımıza ulaştıracağız. Toplantılar düzenleyerek, sözlü ajitasyonu arttırmalıyız. Yığınlardaki hoşnutsuzluk ana çöküş böylesi bir çalgınlığa tepkiyle ve eyleme dönüştürülebilir.

Öte yandan, başta işçi sınıfı olmak üzere halk güçlerinin örgütlülük düzeyini yükseltmek en önemli görevdir. Bir yandan işçi sınıfının politik örgütlenmesinin güçlendirilmesini en başa alırken, bir yandan da halkın can güvenliğini sağlayacak, antifaşist, antiemperyalist savaşında görevler üstlenecek yığınlar komiteleri kurmak gerekiyor. Bu başarılırsa devrimci savaşında önemli bir adım atılmış olacaktır. Deneyler, bu tip örgütlenmelerin somut iş ve eylemler temelinde işlerlik kazandığını gösteriyor. 1 Mayıs Komiteleri Demok-rasi ve Dayanışma Komiteleri, can güvenliği komiteleri, grev komiteleri bunun örnekleridir. Bugün böylesi örgütlenmeler geliştiren güçlendirilen önemli daha da artıyor. Örneğin, yarım milyon işçinin toplu sözleşme döneminin çetin sınıf savaşımı koşullarında geçeceği daha şimdiden bellidir. Burjuvaz işçilerin sofrasındaki son lokmayı da alabilmek için saldırıya hazırlanıyor. İşçi sınıfı, sınıf sendikaları ise, hem bu saldırıyı pöskürtmek, yeni konular kazanmak, hem de bunları devrimci savaşına bağlamak için hazırlanıyorlar.

Bugünkü koşullarda çok önemli bir başka görev de emperyalist, antifaşist, anti-teke, antişöven güçlerin cephe ve eylem birliğini sağlamaktır. Bu güçler arasındaki rakılaşmalar, çatışmalar olmasın diye seyleyir degildir. Ancağ, bugün faşizm tehlikesinin arttığı bir dönemde ortak yarıları ön plana çıkarmak gerekiyor. 'Devrimciyim' diyen herkes bu konuda sorumlu davranmak zorundadır. Küçük hesaplar, dar gurupça yaklaşımlar kimseye yarar getirmes. Eylem ve cephe birliğinin sağlanması ise 45 milyon halkın yararına dır.

Birlik yolundaki adımlar, yığın eylemlerinin sıcaklığı içindedir. savaş alanlarında atılabilir. Tüm ulusal demokratik güçlerin, ortak hazırlığına girişilecek, merkezi kollektif yönlendirmeye sahip yığınlar, okulları ulusal kapıya yapacak, ülkemizi yaşamada önemli bir dönüm noktası olacaktır.

İşçi sınıfımızın öncülüğünde, tüm demokratik güçlerle birlikte baş düşmanı ve faşizmin tehlikesini yennek, yığınları devrimle hazırlamak: İşte görev...

Barış Demerçin'in İzmir'de düzenlediği «NATO, Üsler, İkili Anlaşmalar, Nötron Bombası ve Silahlanma Yarışına Hayır Yürüyüşü ve Mitingi» 30 Haziran'da yapıldı. Saat 16.00'da İzmir Konak Alanından başlayan sessiz yürüyüş 50'den fazla sendika, gençlik örgütü, demokratik örgüt ve meslek örgütü yanında, iki sosyalist parti, TİP ve TSİSP de destek verdi ve fillen katıldı:

Yürüyüş katılan barış ve demokrasi güçlerinin taşıdığı pankartlar arasında «NATO'ya Hayır», «E-2'lere Uçuş Yasağı», «SALT Uygulanmasın», «Bağışsız Türkiye», «Üsler Sökülsün», «Kahrolsun ABD Emperyalizmine», «Nötron Bombasına Hayır», «Silahlanma Yarışına Son», «Bir Fan-tom: 750 Konut», «Bir Fan-tom: 300 Köye Okul», «Fan-

tom değil Ekmeğ, Silah Değil Süt İstiyoruz» dikkatini çekiyordu. Bu pankartları kimi zaman çocuklar kimi zaman gençler, kimi zaman kadınlar taşıyordu. Yürüyüşün sonunda, miting katılan örgütler yayınladıkları ortak deklarasyonda «NATO Güneydoğu Kararğının bulandığı İzmir'den dünya kamuoyuna ve halkımıza sesleniyoruz. Barışsever halkımız, ABD Emperyalizminin jandarmalık görevini yüklenmek, NATO'nun dünya barışına bozma girişimlerine ortak olmak istemiyor. Dünya barışının düşmanı NATO'dan kalkmalıdır» dediler.

Yürüyüş boyunca Ankara Sanat Tiyatrosu, sahnede iki kısa oyunlarla savaşın kötülüklerini ve barışı simgeledi. AST'nin gösterişli Nazım'ın şiirleri eşlik etti-

yor, yürüyüş kortejindeki bir çocuk elindeki kırmızı karanfili yanındaki asker üniformasına dikiyor, bir tablodaki, bir güvercin kanatlarıyla nötron bombasının insanlık dışı yüzünü örtmeye çalışıyor, dokuz dilden yazılmış «BARİŞ» sözcüğü kalıcı barış özlemini, halkların barış sevgisini ve kardeşliğini simgeliyordu.

Barış yürüyüşü, İzmir halkı tarafından bugüne kadar birçok yürüyüş ve mitingte gözlenmeyen bir ilgi ve sevgi ile izlendi. İzmirli barışa olan özlemlerini sesiz yürüyüş boyunca somutladılar, daha bir güçlendirdiler.

İzmir'de düzenlenen «NATO'ya, Silahlanma Yarışına, Üslere Hayır» yürüyüşünün en önemli yanlarından biri, çeşitli örgütler arasında ey-

lem birliğinin uzun süreden beri ilk kez bu ölçülerde somutlanması oldu. TİP ve TSİSP bu yürüyüşte parti flama ve pankartlarıyla katılmışlardı. Genç Öncü, SGB İGD, İLD, İKD, tüm barışseverlerin ve tüm işçi sınıfının yolunda yürüyüşlerini ortak öylem ve istemlerini, barış davasındaki kararlılıklarını, hep bir ağızdan haykurdular. İkincil önem ayrıntılar geri planda kaldı. Ortak savaşım ve ortak istemler öne çıktı.

İzmir Barış Yürüyüşü, çok daha güçlü, çok daha yığın sal ortak eylemler için bir adım, bir basamak, olumlu bir başlangıç oldu. Barış ve demokrasi savaşımının güçlü, birikimli bir savaşım olması gerekliliği ve eylem birliğinin olanağları, gerçekleştirilebilirliği bir kez daha somutlandı, kavrandı.

BUGÜN Türkiye'de üzerinde aklı başında herkesin birleştiği tek nokta faşist tehlikenin büyüdüğüdür.

Artan hayat pahalılığı, terdirginlik ve öfkeden, emperyalizme bağlı tekelci güçler, sovenizmi körükleyerek yararlanarak istiyor. «Bölüclük» demagogunun hortlatılmasının, aşkın sınıf-söven demagogunun yoğunlaşmasının, sıkıştırmalarının, bir kaç il dışında Doğu ve Güneydoğu'nun kapamasının, bu açıdan önemli büyüktür.

Doğu ve Güneydoğu'da Bu iki sözcük Türkiye'de çok şey ifade ediyor. Kürt halkının ulusal demokratik hakları uğruna başkaldırışları, gerici egemen burjuvazinin kanlı kırılmaları, ulusal bası ve ayırımı politikasının tüm sonuçsuzluğu... Doğu ve Güneydoğu denince bunlarla birlikte her şey daha geliyor aklı. Burjuvazinin bu gerçekçi çizmek için hazırladığı yeni saldırısı.

Gerici-faşist gerçek bunlarını atlatmak. Ecevit hükümetini devirmek için hazırlanıyor. Kendi kördüğlediği, elyiriele beslediği karşı devrimci terörün sorumunuşu olarak Kürt halkını, Kürt aydınları, yurterverlerini gösteriyor. «Beynelmin Komünizmin ve bölüclük faaliyetlerinin baş tehlike olduğunu», bugünkü yarıtarafın komünistler ve «bölücler» olduğunu söylüyor. Bu yönde her türlü kışkırtmayı yapıyor. Mezbuh ayrılıklarını körükliyor. Polis örgütlerini, maocuları kulluyor. Mafocu karanlık gazete «49 sol gurup» yayınında sonra «Doğuda 15 gurup» adı altında ikinci yayını başlattı. MTT raporlarını yayımladı. Komünistlere, Sosyalistlere, Kürt halkına, yurterverlerine karşı hazırlanan saldırının yolunu açmada büyük rol aldı.

Düne kadar «Bölüclük tek ilkesi yüz» diyen Ecevit «Bölüclük» gerekçesiyle sıkıştırmalarının sürmelerini genişletti, ırkçı-söven saldırılara katıldı öden verdi. Gerçekten de bugün, en etkili karşı propaganda da «bölüclüktür». Şapka asma, camilerin yıkılmasına dair demagogi eskisi gibi tutmuyor. Ama «evatan» bölücleri, milletçi Kürt, Laz, A. Çerkez diye bölücler» demagogisi hâlâ etkili bir silah olarak varlığını sürdürüyor.

Egemen gerici burjuvazi Diyarbakır'da, Palu'da, Dersim'de, Afr'da doküdüğü kanını, soykırım kitlelerden böyle gilemiştir. Şimdi de işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, Kürt halkının özgürlük savaşımını bozmak, bunalmı atlatmak için faşist bir diktatörlüğün yolunu arıyor. Kitleleri aldatmak, demokrasî güçlerini bölmek için ırkçı-söven propagandayı yoğunlaştırıyor. Hükümetteki bir bakan komusunda ko parılan fitne bunun bir örneğidir. Sözcüklerin, AP'den Milletlerci Bakan Mevlâ Celâliye'nin, AP Milletvekili İsmail Sarıalâzı'nın, MÇ'ye destek sağladığı dönemde kimse bu «Kürtçü»(1) bakını görmüyor. Ne zamanki safalarından ayrıldı, iste o zaman gözleri açıldı. Buna

benzer bir olay da 1963'de İnönü hükümeti döneminde yaşandı. O zaman hükümetin ortası CHP ve YTP idi. Sağlık Bakanı YTP'li Anzıoğlu'ydü. Anzıoğlu'nun İstanbul'da yapılmakta olan Diyarbakır öğretilerine olan bir lira yardım yapmış «Bölüclük» ithamlarına temel oldu. 23 Kürt aydını gözaltına alındı. O günleri yaşamış olanlar koparılan yaygarayı iyi hatırlıyorlar.

Bugün gerici faşist güçler çok daha tehlikeli uyular peşindedir. Emperyalizmin tüm Ortadoğu'da kapsayıcı planı, Türkiye'de gerici Demirel ve faşist Türkeş tarafından sahneye konulmaya çalışılıyor.

CIA bağlantılı güçler, toplumdaki ayvırlıklardan, kitlelerdeki sorun şartlandırmalarını, nasıl yaralanacağını biliyor. Yılların soven şartlandırmalarını yarattığı avantajı kullanıyor. Mevcut hükümeti devirmek, faşist darbe veya aynı işlevi gören değişik biçimli bir iktidar oluşturmaya istiyor. Bu çyuna bozma görevi ise önlümlerde duruyor.

Bölüclü olan işçi sınıfı mı? Burjuva demagoglarının dediği gibi marksist-leninistler ülkeyi bölmek mi istiyorlar? Baskıcı ve ayırımı olan kim?

İşçi sınıfının olaylara bakiş açısı gerçektir. Onun için de marksist-leninistler olaylara gerçekçi yaklaşırlar. Ulusal sorun karşındaki tutumları da böyledir.

Marksist-leninistler açısından, her toplumdaki birden fazla ulus varsa gerçeği görmedikten gelerek değil, bölmek çözüm buluyor. Örneğin Türkiye'de Kürtler vardır. Bu gerçek inkar edilemez, çözümü için savaşılır. Çözümün, Kürt halkının sahip olduğu her şeyde Kürt halkının da sahip olması olduğu bilinir. İşçi sınıfını savasiperleri bu yolda savasıyor. Bugün yapılan da budur. Bu kavşanın sahibi işçi sınıfımızdır. Kürt halkıdır. Kürt yurterverleridir.

Burjuvaziye gelince, o, olaylara hep tersinden bakar. Sömürü ve baskı mekânı nızsızın sürdürümün bir yolu da gerçektir çizmektir. Örneğin: Kürt halkının varlığını inkar etmektedir. Bununla da kalmaz, Kürt halkına karşı her türlü baskı ve terörü sürdürür.

Bölüclü olan bu politika mı, yoksa işçi sınıfının gerçekleri kabul etmen ve çözümlerini politikasını mı? Açıkta ki bölüclü olan, Kürt halkının varlığını görmedikten gelerek, ulusal demokratik haklarını zorla elinden alarak, Türk ve Kürt halkı arasında düşmanlığı körüklemektedir, bilincere yıldır birlikte yaşayan iki halkı karşı karşıya getirmektedir. Bugün Türkiye'deki huzursuzluğun

ana kaynaklarından biri de budur. Kerkük Türklerini, batı Trakya Türklerini savunan burjuvazi, Türkiye'de 8 milyon civarındaki bir hal kin varlığını görmezlikten geliyor!

Burjuvazi hiç bir zaman birlikten yana olmamıştır. Kendi sömürü çarkını çevrebilmek için aksine birliğe karşdır. Toplumdaki ikinci ayrılıkları körükler. Kendine karşı çıkan güçleri bölmek, gücü zayıflatmak için...

Olaylar burjuvazinin bölüclü olduğunu, kendi çıkarlarını ilkeyi parçaladığını defalarca kanıtlamıştır. Kore, Vietnam, Yemen bunun örnekleridir. Koreye Türkiye'de asker gönderdi. Koreyi bölmek için öldürmeye, yakıp yekmaya girdi. Amerikan tekelcilerinin çıkarlarını korumak yolunda sayısız insanın can verdi. Sonuçta Kore bölündü. Bölünmede başı Kore egemen çevreleri ve Amerikan tekelci çekti. Kore halkı Koreyi birleştirme için savaşını sürdürüyor. Vietnam halkı, bağımsızlık için savaşı. Amerikan tekelcilerinin hizmetinde olan Vietnam halkını, sınıfları Vietnamı böldü. Vietnam halkı özgürlük savaşımından caymadı. Vietnam'ın birliğini sağladı. Amerikan tekelcilerinin hizmetinde Vietnam burjuvazisi, Vietnam halkı özgürlüğünü ve birliğini sağlarken, Amerikanın yolunu tuttu.

Yarın Türkiye'de de aynı şeylerin olmayacağını kimse iddia edemez. Egemen burjuvazi erik kaybetmişine ülkeyi bölmekten çekinmeyecektir. Hem de Amerikan tekelcilerine yaslanarak.

Halkların varlığını kabul etmek, demokratik haklarını savunmak «bölüclüklü» değildir. Halkların çıkarlarını birleştirme çizmektir. Birlikte yaşamalarının önlünde yıkılma duvarları yoktur. Söyretler Birliği uzun açık örneğidir. Demokratik haklarını sahip yölüzere halk, birlikte sosyalizm kuruculuğunda dev adımlarla ilerliyor. Özgür ve kardeşçe...

Halkları bölün ve onları birbirine düşman eden burjuvazidir. Gerçek bölüclü burjuvazinin kendisidir. Özgürlük ve demokrasi kavşası veren işçi sınıfı öncüdür Kürt yurterverleri değil. Bu gerçekçi alanlarda, işyerlerinde, her yerde anlatılmak gündümlü en önemli görevlerinden biridir.

Türkiye halkı iki ana öfeden oluşur: Türk ve Kürt. «Yeni halk» ulusal demokratik haklarından yoksundur. Ulusal baskı ve zorla fetimemenin acılarını duymaktadır. Bunun sonucu olarak ulusal demokratik haklar uğruna savaşıma atılan sayısız aydın, genç ve köylünün sesi hergün daha gür çıkmaktadır. Kürt demokrat

larının, yurterverlerinin çabasıyla, işçi sınıfının savaşımını birleştirmeye sorunu çözmek ana güç olmuştur demektir.

Marksist-Leninistler Kürt halkı üzerindeki baskıya, ayırımıyla karşıdır. Kürt halkının kendi geleceğini özgürce belirleme hakkının ödümlü savunucularıdır Her halk gibi Kürt halkı da kendi geleceğini özgür iradesiyle belirtebilir. Devlet olmak dahil, tüm ulusal demokratik haklarını kullanmada, her türlü baskıdan uzak kendisi özgürce karar vermelidir.

İşçi sınıfının öncüdü, Kürt halkının ulusal demokratik haklarının da savunucusudur. Sorunun çözümü, kuru sözlerle, kuru-söki sloganlarla olmaz. Bu bir program sorunu. İşçi sınıfının eriki ele geçirme savaşımını sıkı başlatmalıdır. Dikenin demokratikleşmesi, sosyalizmin 6. önlüdeki engellerini temizlemesi, sosyalizme kapıyı açacak leri demokrat sorunu.

İşçi sınıfı hareketi, Kürt halkının özgür iradesine sahiptir. Bu saygısı her zaman koruyacaktır. Ama bu, işçi sınıfının Türk ve Kürt halkının çıkarına olan çözüm yollarını önermeyeceği anlamını taşımaz. Kürt halkı kendi geleceği konusunda «kendisi karar sahibidir. Bu gerçeğe bağlı kalınarak, olma sı gereken her zaman önerilebilir. Ayrıca önerilemezdir. Bu anlayışa, Marksist-Leninistler bugün iki halkın birlikte yaşamalarını koşullarının olduğunu inanmaktadır. İki halkın kurtuluşunu omuz omuza ortak savaşında, Türk ve Kürt halkının savaş birliğinde olduğunu inanmaktadır. Faşist tehlikeye emperyalizme, tekelcilerin egemenliğine karşı savaşında bu gerçek gözardı edilemez.

Marksist-Leninizm işçi sınıfını Türk, Kürt, Arap ve otarak ayırmanın, buna göre örgütlenmesini ayırtıcılık (işçi sınıfını bölme), işçi sınıfını ulusal ülkelerin arkasına hapsetmek önlümlü vurgular. Bu anlamda işçi sınıfının öncüsü tektir. Ulusal ayırımı öne çıkararak bu lenneli ilke yok edilemez. Türkiye'de işçi sınıfının öncüsü, bu lenneli ilkenin önlümlü vermesidir. Böylesi bir önlümlü Marksist-leninizmden kopma anlamını taşır. İşçi sınıfının ulusal öncüsü (Kürt, Türk Arap ayırımı görmezlikten) sınıf öncüsüdür. Hangi ulustan olursa olsun tüm işçi sınıfının örgütüdür. Ulusal ayırımı öne çıkararak, ulusal ayırımı göre örgütlenen örgütler burjuva örgütleridir.

Böylesi örgütler yapıları gerçeği Marksist-leninist olmazlar. Başındakiler ne kadar iyi niyetli, marksizman unsurlar olursa olsun.

Öz olarak, sorun, leri de-

demokratik erki kurma sorunudur. İşçi sınıfı sorunu programına almıştır. Kürt halkının kendi geleceğini özgür iradesiyle belirlemesinden yanadır. İşçi sınıfı Türk ve Türk halkının birlikte yaşamalarını koşullarının varlığına ve özgürlüklerini ortak savaşımına kazanacaklarına inanır. İşçi sınıfının ulusal farklılıklara göre bölünmesinden karşıdır. İşçi sınıfının birliğinin tuttu savunucudur. Türkiye'de işçi sınıfı öncüsünün ulusal sorun konusundaki politikası bu gerçeklerden kaynaklanır.

ORTAK SAVAŞIMI ENGELLEYİCİ İKİ KOKSUZ SAV

Faşizme, emperyalizme, tekelciler karşı savaşımı yapmak, ortak güçler arasında savaş birliğini sağlamak acil görevdir. Ortak güçler arasında Kürt yurterverleri öncülü bir yere sahiptir. Bugün büyüyen faşist tehlikenin en önemli silahı antikomünizm ve bölüclük suçlamasıdır. Faşist güçlerin elinde bu silahı işletmeye kılmak için Kürt demokratlarıyla işçi sınıfı arasında bağın oluşturmaya çalışıyor. Bu bağın oluşturmaya ortak çaba ister. Karşılıklı anlayış, hoşgörü, fedakarlık ister. Denemizi ve başarısızlığı kanıtlamış yöntemlerden cesaretle vazgeçmek ister.

Karşılıklı anlayış, hoşgörü eksiklikleri görmeyebilir. Aksine eksiklikleri tespit eder, yanlışları üstüne girmek şarttır. Buna önyargısız, dürbüş, zorlamalara girmeden papmak gerekir. Ortak savaşım sorunu yakıcı bir sorundur. İşçi sınıfıyla Kürt devrimci demokrat çevreleri arasında demokratik bağlanışın olmasını ortak savaşımın temel taşlarından biridir. Bu bağlanışın önlümlü çıkarılan başlığı ki konu, iki iddia üzerinde durulmaya değer.

Birincisi: Sosyal Şovenzim İddiasıdır. Sosyal - Şovenzim ağır bir suçlamadır. Böyle bir sonuç için kanıt gerekir. İşçi sınıfı, Kürt sorununa kendisi bilimsel dünyaya görüşü açısından bakıyor. Bu bakiş açısına baskı bakiş açıları arasında tam bir uyum olmayabilir. Olduğunda da ortadadır. Eleştiriler doğrularda birleşmeyi sağlar. Bu anlayışa yapılan eleştiriler tepkilesiz karşılanarak, bundan Sosyal Şovenzim gibi tehlikeli leri gerçekleri tersyüz eden suçlamalara varmak akli işi değildir.

Sosyal Şovenzim İddiası işçi sınıfı hareketine Irak'ta, Suriye'de, Türkiye'de eskiden beri Kürt milliyetçiliği kesiminden gelmektedir. Bu İddia sahiplerinin 1974'te Trakta Kürt hareketini ne-

Irkcı-şoven demogoji ve ortak savaşım

reye götürdükleri ortadadır. Bugün Türkiye'de bu suçlamayı eksiksizlerine kalkan yapma cabasında olan bazı Kürt ilerciler çevrelere böylesi bir suçlamaya bir yere varılmayacağına, işi kavramadılar.

Sosyal şovenizm, burjuvazın saldırgan-şoven halkı düşmanı politikasının onaylanmasıdır.

Sosyal-Şovenizm ithamı ucuz bir demagoji, tehlikeli bir suçlamadır. Kürt halkı üzerinde yıllardır süren baskı ve terörün yarattığı öfkeden yararlanarak böylesi ucuz demagojile kafalar bulandırılabilir. Ama öğretirlik savaşımında yul alınmaz. Gemi çok kısa bir süre sonra kayaya oturur.

Kıncelî Sömürgecilik : Sömürgecilik savi suçlarına dayandırılmaktadır: A-) Emperyalizm döneminde, emperyalist ülkeler dışında sömürgeleşmiş ülkeler olmaktadır. Örneğin: Çarlık Rusya'sı, Portekiz B-) Kürdistan Osmanlı İmparatorluğu döneminde sömürgeleştirilmiştir. Bugün bu ilişkiler devam etmektedir.

Kürdistan sömürge statüsünde mi? Kanımca Kürt demokrat çevrelere bu soruyu sağlıklı yanıtlamıyorlar. Sömürge olgusunu emperyalist sömürge dışında düşünme olanağı yoktur. Günlük sömürge olgusunun ösel emperyalist sömürgeye dayanır. Çarlık Rusya'sı sömürgeleşti. Lenin, Çarlık Rusya'sının sömürgelelerini den sözeder. Aynı zamanda Çarlık Rusya'sının emperyalist olduğunu da söyler.

Portekiz emperyalizm öncesi sömürgeleşti. Aynı zamanda Çarlık Rusya'sının emperyalist olduğunu da söyler. Portekiz emperyalist tekelilerin çıkarlarına beklilik etmektedir. Emperyalist tekelilerin çıkarını korumak için Portekizin sömürgeleştiği oldu. Portekiz ekonomisini yıkıma götürdü. 25 Nisan Devriminin olmasında bunun büyük payı vardır. Portekiz'in sömürgeleştiği arastandaki ilişkiyi anlamamak, Angola, Mozambik, Gine-Bissau'yu emperyalist tekelilerin egemenliği dışında düşünmek yanlıştır. Sömürge sorununu kavrayamamaktır, görüntüye aldınmaktır.

Osmanlı İmparatorluğu yarı-sömürge bir imparatorluktu. Emperyalizm tarafından parselenmiştir. Kürdistanın durumu Osmanlı despotluğundan bırakılıp mirastır. Osmanlı despotiğünün yıkılışı ile birinci emperyalist paylaşım savaşı sırasında Kürdistan parçalanmış bugünkü konumuna almıştır. Türkiye, Osmanlı İmparatorluğunun yıkıntıları üzerinde,

emperyalizme karşı kurtuluş savaşı vermiş, politik bağımsızlığını elde etmiş, yeni bir devlettir.

Türkiye ile Osmanlı İmparatorluğunun yapısı aynı değildir. Türkiye sömürge edinecek yapıdan uzaktır. Emperyalizm döneminde sömürge edinme şansını yitirmiştir. Kürdistan'la Ankara arastandaki ilişkiyi değişik değerlendirmek, ezen-ezilen ulusu ilişisini, sömürge ilişkisiyle karıştırmamak gerekir.

Bugün Kürdistan'da yük selen talepler de konuya açıldık getiriyorlar. Kürt halkından yüklenen talepler, ulusal demokratik taleplerdir. İran'da, Irak'ta otonomi istemi, Türkiye'de Ana dilde eğitim, kendi geleceğini özgürce belirleme hakkı isteniyor. Herkes bu talepleri birleştiriyor. Türkiye'de tartışılmalı daha somutlaşırsa özertik istemi veya daha değişik bir istem öne çıkabilir. Bu da Kürt sorununu ulusal demokratik haklar sorunu olduğuna ortaya koymaktadır. Kanımca bu, sorunun özüdür.

AYRI ÖRGÜTLEME PEŞİNDE OLANLAR

«Kürdistan sömürgeleştiriyorlar nereye varmak istiyorlar? Sömürge olmadı mı? Nücuca varılması ne yaparlar? Sömürge diyenler ayrı örgütlenmeyi getiriyorlar. Ama «ayrı örgütlenme» derken «ayrı savaşım» savını açığa ortaya koymuyorlar. KDP'nin Irak'taki perspektifi budur. Kürt halkının özgürlük savaşımını diğer devrim güçlerinden bağımsız görmüşlerdir. Kürt halkını, savaşımında ve tüm dünyada temsil etmişlerdir. KDP yıllarca Irak'ta bağımsızlık ve demokratik savaşımıyla Kürt halkının özgürlük savaşımını arastandaki bağı görmemiş, bu yüzden Irak Komünist Partisiyle uyum sağlamamıştır. Bugün varılan yer ak il başında hiç kimse anlamı yamamıştır.

Irak'taki kırk yıllık deneyimden doğru sonuçlar çıkarılmamıştır. KDP arastandaki soruya açık yanıt vermek zorundayız. Türkiye'de Kürt halkının özgürlük savaşımıyla, işçi sınıfının ıleri demokratik erik kurma savaşımı birbirlerinden bağımsız mı? Kürdistan sömürgeleştirilerek bunun mu söylemek istiyoruz? Demiyorsanız Kürdistan'ın sömürge olması, Kürt halkının ulusal demokratik haklar savaşımı ile işçi sınıfının bağımsızlık, demokratik ve sosyalizme yönelik savaşımı arastandaki bağı etkilemez.

Kürdistan, sömürge statüsünde olsa da olmadı da kurtuluş için ortak savaşım şart

tır mı diyoruz?

Doğru olan budur. Kürdistan'ın statüsünde ne olursa olsun, kurtuluş için faşizme, emperyalizme ve tekelilerin egemenliğine karşı ortak savaşım şarttır. KDP ve bazı servetenci unsurların değişik düşüncükleri aşkıtır. Bunlar üzerinde durmuyoruz. Önemli olan KDP'nin yanıt politikasını reddeden, Kürt halkı-

nın özgürlük savaşımına gönüllü vermiş yurtseverlerin, demokratların düşüncükleridir. Kürdistan sömürgeleştirilmez, ayrı örgütlenmek gerekir derken, faşizme, emperyalizme ve tekelilerin egemenliğine karşı, işçi sınıfıyla ortak savaşım mı? Yoksa Kürt halkının özgürlük savaşımını ayrı örgütlemek mi? Bu soruya açık yanıt gerekiyor. Bu yanıt hâli açık değildir. Bu soru-

ya verilecek yanıt, Kürdistan'ın statüsünün savaşım perspektifindeki yerini de aydınlatır.

Fağat tehlikeye, hortlatılan şoven milliyetçiliğe karşı savaşımı yükseltmek, özgürlüğe giden yolu açmak, ortak savaşımın geçer. Ortak savaşım sorunu bugün her zamankinden daha yakıcı kendini duyuyor. Dest gücü her gerçek sirt çeviremezler.

DiSK'te çözüm olağanüstü kongredir

● Oleyis Genel Kurulu'ndan sonra DiSK yönetimindeki tabansızların sayısı 5'e yükseldi

DiSK'e bağı OLEYİS Sendikası'nın genel kurulu geçtiğimiz ayın sonunda Ankara'da yapıldı. Kongrede aynı zamanda DiSK Yürütme Kurulu üyesi olan Mükübil Zırtlıoğlu sendikamızın genel başkanlığından uzaklaştırıldı ve yerine eski genel sekreter Nusret Aydın seçildi. Mükübil Zırtlıoğlu sendika içinde hiçbir tabanı kalmasıyla ilgili genel kurulda katilma cesaretini bile gösteremedi.

Kongre ile birlikte DiSK'in tabansız yöneticilerinin Oleyis sendikasının içlerinde karışma cabaları da beşa çıkarıldı. DiSK Genel Sekreteri ve yandaşları, bir yandan da Oleyis'in Marmara bölgesini ellerinde bulunduran ve şimdiye kadar DiSK içindeki bölümler çabalarında pilyonluk görevini başarıyla yürüten söde sosyalist bir grubun, Oleyis içinde etkinlik kazanmasını sağlamak amacıyla, Oleyis genel kuruluna müdahale etmeyi denediler. DiSK adına, yetkileri olmadıkları halde kongrenin ertelenmesini talep ettiler, tehditler savurdular. Ne var ki, tüm bu cabalar sonuç vermedi ve kongre toplandı.

Kongre sonucunda Mükübil Zırtlıoğlu'nun başkanlıktan uzaklaştırılmasıyla DiSK Yürütme Kurulu'ndaki tabansızların sayısı beşe yükseldi. Bu durumda yeni yürütme kurulu üyesinden yalnız İki Genel İşten Abdullah Baştürk ve Keremik İşten Mustafa Aktolgaı kendi sendikalarını temsil

ediyorlar. Böylece, daha önce Maden-İş, Bank-Sen ve Bay-Sen sendikalarının başkanları, yapıldıkları ortak bir açıklama da belirttikleri gibi, DiSK yönetimini mesraiyetini ve örgütü temsil yetkilerini tamamen yitirmiş bulunuyor. Bu artık tartışılmasız bir biçimde ortaya çıkmıştır.

Bu durumun böyle sürüp gidemeyeceği aşkıtır. Gelmeler bu düzeye vardıkten sonra, mevcut DiSK yönetiminin aynen görevde kalması yolunda atılacak her adım, DiSK yönetiminin tabandan soyutlanmasız sürecini daha da hızlandırmaktan başka bir sonuç getiremeyecektir. DiSK içinde ayrı sendikalarıyla birlikte hareket etmeye belli önyargılarıyla tabansızların oyununa aile olmaları, artık bu gerçeki kavramak zorundadırlar.

DiSK temsil gücü ve yetkisi olan bir yönetime kavuşturulmalıdır. Bunun için derhal bir olağanüstü kongre toplanmalı. Ahmıs olan büyük dış ve bölümler ıtrac kararları kaldırılmalı ve tabanı gerçekten temsil eden bir yönetim işbaşına gelmelidir.

İş bu hem DiSK'in içinde bulunduğu bunalıma son verecek hem de Türkiye'nin ve emekçi sınıfların bugün içinde bulunduğu derin durumda DiSK'i yeniden tarışlı görevlerini yerine getirebilecek bir yapıya kavuşturacaktır.

ÖNCE Manisa'da, MHP'nin «adavadan döndüğüne ilişkin çok güçlü karinele bulunana» esk: İi Başkan Cemil Çölli öldürüldü. Çölli'nin ölümünden 15 dakika sonra CHP ve İKÖ üyesi bir beşer öldürüldü. Manisa sokakları bir anda Ege'ye kaydırılmış «faşist komando» larla doldu. Manisa davasından «bir» bes, Manisa vasi «Maras» yazıldı. İlegal faşist örgütlerin, ETKÖ'nün, TİT'in (Türk İntikam Tagayı) imzaları duvarları doldurdu. Legal, illegal faşist örgüt imzalarının arasında sık sık «MHP» imzalı yazılar da gözden kaçmadı. Manisa'daki faşist provakasyon Neşe Gülersoy adlı İKÖ üyesi ve CHP Belediye Başkan adayı bir ezacının ölümüyle sürdü. Manisa'nın yeni bir Kahramanmaraş olması- nı, «hükümeti değil, Neşe Gülersoy'un öldürülmesinden sonra, kenti ızgal etmiş faşist çetelere rağmen Manisa'ya akan ilerliciler, yurtseverler, demok- ratlar, sosyalistler, komünistler engel- ledi» demek hiç de abartma değil. CHP liderliği sağa açılması daha da asiri- laştırırken, Manisa'da, CHP'nin ilerli- ci tabanından komünistlere kadar u- zanan bir yelpazedeki anti-faşist güç- ler, yığınsal bir çıkış yaptılar. Vâlîye rağmen Emniyet Müdüğü'ne rağmen gerçekleştirilen bu çıkışta ki Manisa'daki faşist çeteleri - geçici de olsa- ge- rilettiler, Manisa'daki ileri güçlerdeki moral çokuntuyü sildi.

Manisa provokasyonunu, zincirle- me provokasyonlar izledi. İltih An- kara'da MHP Genel Merkezi ve MİSK Genel Merkezi bombalandı. İki faşist öldü. Her iki faşist örgütün binaları sürgü hasar gördü.

Ardından yurt düzeyinde, gazete- lere yazmaya ve yarışmaya bir ter- örün tırmanış izlendi. Bursa'da İleri- avukat Cengiz Göral bir faşist tara- fından kurşunlandı ve öldü. Aynı gün Gönend'e MHP İlçe başkanı ağır yaralanıyor, kardeşi ölüyor. Ertesi gün TSP'nin Burdur İi Başkanı vu- ruldu. Çok geçmedi, Giresun'da dev- rimci bir avukat, Batı'da İSTA A- jansı'nın Çorum muhabiri faşistlere öldürüldü.

Bütün bunlar faşist terörün siste- mi ve planlı terörünün bir kanıtı- nıdır. Devrimciler, CHP'li ilerliciler, sosyalistler, komünistler, bu arada «adavadan dönen» faşistler kurşun- landı, vuruldu, öldürüldü.

Bu ağır terörün bir operasyonu- nun MHP'nin hesabı açık. Meclis- lende AP ve MSP ile birlikte yürüttük- leri «Hükümeti düşürme Operasyonu» kulpayı dengelerle sonucuz kalınca, «çidirmesin» niyetlerine hak kazandıracak bir hızla faşist teröre ağırlık verdi. Mecliste beceremeyen sokakta becerecek hedefi ve hayabı- la harekete geçti.

Bu telaşın bir anlamı olmalıdır. Çok değil, Ekim 1979'da, gece Meclis- li operasyonları «döndürmesi» he- men hiç şüphirsiz alınacak bir Hük-ümetli ve denli «benesiti» ve tedvikli- ke düşürme isteminin nedeni ve teme- li nedir?

DIYALOG ÇAĞIRISI VE MHP

Yukarıdaki soruya cevap verme- den önce, faşist terörün ve sahite «solun» provokasyonlarının en fazla yoğunlaştığı sınırlarda Çankaya'dan gelen çağrı üzerinde durulmalı. Bunca ilerici, devrimci, demokrat öfkenle- rin ölüm sessizliği koruyan Çankaya, MHP ve MİSK meclislerinin bom- balanması üzerine bir çağrı yaptı. Korutürk Anayasası'nın demokratik yaşamın vazgeçilmez unsurları ola- rak nitelendiği siyasi partiler yelpaze- sinden, faşist partinin de yerleşimise- en küçük bir duraksama olmaksızın veri kabul eteli ve tüm partileri hang- temel üzerinde olduğunu belirtmeksi-

zin «diyaloga» çağırdu. Ancak dikkatli bir bakış bu diyalogun temelinin «anti komünizm»den başlayıp, emekçi sınıfların kazanımlarını törpölemeye, hatta çok etmeye ve gene emekçi sı- nıfların yükselen istemlerini gelle- meye yönelik olduğunu kolayca göre- bilir.

MHP diyalog çağırısına önce en sıkı saarlan partülerden biri oldu. Ger- çik MHP Ecevit ve ekibinin, MHP'nin «diyalog konularına fazla ağır bulup, kapalı kapılar arısında da olsa reddet- melerinden sonra içkenced bir ik- tidarlar diyalog olamaz» dedi ama, bu, Türkiye'nin kamuoyunda, «diyaloga ya- rasın» barışçı lideri izlenimini yarat- ma çabalarının çok engel olmadı.

Bir yandan terörün tirmandırır- ken, bir yandan «diyaloga» çağırısına «evet» diyen, en azından «evet der- göründüğü» yaratan Türkiye'nin hesabı nedir? Bu sıradan bir ikyüdürlükten mi ibarettir? Yoksa faşist partinin hangi yolu olursa olsun ya aklanıp, ya «ihlani» temsil ettirip bir süre için de olsa rahatlatma, ya da kendisi için «moral» önem taşıyan bir döneme- te bu «Hükümeti» düşürme ikilemi için- deki manevraları mıdır?

Olavlar ikinci yarıyı pekiştiriyor.

SKİYÖNETİM MAHKEMELERİ VE MHP

«Sküyönetim» ilan edildikten sonra yana ilginç bir olgu gözleniyor. MHP hem sküyönetimden, sküyönetimin uy- yularmalarından ısrarla «yakınıyor», feryadı ayıyuka çıkıyor, hem de skiyönetimin kullanılmasını kararlaştır- ıyorsa, ortak AP'yi geçirmeye bahasına o- lumlu oy kullanıyor. Bununla da yetin- miyor, sküyönetim ilan edilen il- sayısını alabildiğine arttırmak müm- künse tüm ülkede sküyönetim ilan et- tirilmek istiyor.

Bu bir çelişki mi?

Dikkatli bir gözlemle bundı çelişki değil «stutarka» bulur. MHP sküyönetim uygulamalarında Hükü- metin «çok az da olsa» yönlendirici etkisinden korkuyor. Sküyönetimin yaygınlaştırılması ve upearılması isteklerini her zaman «Hükümetin, skiyönetim konbanlarının uygulamala- rına karşınması, Hükümetin yet- kilerinin sküyönetim komutanlarını devir» istemleri ile birlikte savunuyor. Sküyönetim bölgelerinde sivil güven- lik görevlerini de - yasa gereği - Sküyönetim komutanlığının emir, gü- düm ve denetiminde olduğunu bile bile Türkiye «iskencesi» kıldıklarını, asker kanadına «bulaştırma» Ge- nini gösteriyor.

İngiliz sermaye çevrelerinin öze- cisi The Guardian gazetesi Ankara muhabirinin «Ordu orta kademele- rinin bile bilümlü bugün büyük öçide Başbuğ tarafından yönetilen militan ların etkisi altındaki» diye yazdığı hatırlarımsa bu tutum anlaşılabilir. Bu Ağustos ayında ordunun «eiste ka- demelerinde önemli bir değişikli- ki olmayacağı» gören Türkiye, Hükümet- in de «parlamentar bir darbe ile dü- şürülmeyeceğini» görünce, tüm ağırlığı- na teröre verdi. Tüm umudunu kilisesel çankırılarında, zincirleme provokas- yonlara bağladı. Korutürk'ün diya- log çağırısına «evet» derken tirmandı- cı terörün, Hükümeti voley getirip getirmediniği denedi. Gelişmeler, MHP liderinin istediğini henüz yete- rince elde edemediğini gösteriyor. Bu yüzden de önümüzdeki günlerde faşist terörün daha da ağırlaşıacağı provokasyonların, demokraside daha- da büyük darbeler yolleneceği söyle- nebilir.

MHP'yi boylesine bir aceleyle İten Hükümeti ya düşürme ya da kendis- nin tam aklanması, suçların örtbas edilmesi koşuluyla Hükümetle anlaşma konusunda bu derece aceleyle zorlayan nedir?

MHP k faşist yuv

İŞTE SUÇ DOSYALARI.. İŞTE SUÇLAR...

MHP bugün normal işleyen bur- juva demokrasisinde, çoktan kapalı- lıplar kuduro her ettiği cesare- tlerle çarpıtılmış bir suç çemberinin içindedir. Ve bu çember etrafında sızerek daralmaktadır.

İŞTE SUÇ DOSYASI, İŞTE SUÇLULAR

Aşağıda bir döküm sunuyoruz. Bu döküme sadece MHP'ye resmen üye olan faşistlerin suçları sayılıyor. ÜGD, Büyük Ükük Derneği, TİT, ETKÖ Ükük Bir, Ükük Tek, Ükük Ocakları gibi legal ve illegal faşist örgütlerin yöneticileri ya da militanlarının eylem- leri bu listede katılmadı. Buna rağmen MHP'nin içinde döbediği suç çem- berini sergileyebilecek bir liste bu.

Faşist katil Veli Can Ödünce, Sağ- malcılar cezaevinden kaçtıktan sonra MHP İstanbul Gençlik Kolu yü- neticisi Hüseyin Çelik'e buluştu Odun- cü'ya Hıradan olduğu sürece işlediği suçlarda kullandığı Smith Wesson ta- bancası; Hüseyin Çelik verdi. Bu, Oduncu'nun yeniden yakalanma ver- diği ifadelerle sabit.

● 8 Mart günü yakalanan 17 faşist militanın ifadelerinin değerlendiril- diren polis, bu militanların tabanca, bomba ve benzeri silahları taşıyan kişilerin Erhan Östüncü olduğunu sap- tı. Erhan Östüncü yakalandı ve İfa-

desinde tüm silahları MHP Üsküdar İlçesi Gençlik Kolu Başkanı Hasan Yeşilbaş'dan ve MHP Düzce ilçe baş- kanı Şerefettin Yıldız'dan aldığını an- latti.

● 16 Mart günü yakalanan ve o tarihten beş ay kadar önce Gültepe Endüstri Meslek Lisesi öğrencilerinin üstüne atıp ederek iki öğrenciyi ölüm derecesinde yaralarken suçundan yar- galanan dört faşistlerin bir MHP Göl- tepe Gençlik Lokali Başkanı Murat Yıldırım'dır.

● Sağmalcılar kaçaklarından, katil Mustafa Baki Gülcan, 15 Aralık 1978'de Ecevit Gaziosmanpaşa'da Sinan Hoşyan adlı İleriçi öğrenciyi öldürdü. Daha sonra yakalanan Gülcan, o ci- nayetle kullandığı silah ve o cinaye- ti işleme emri MHP Gaziosmanpa- sha Lokal Başkanı Erhan Östüncü'den aldığını itiraf etti.

● Sivas'ta dokuz yurttaşımızın ölümüyle sonuçlanan faşist çankır- mında komandoları ve kandırılması suç eğilimli yurttaş kalabalığını yöne- tene suçundan yargılanan elebaşları arasında şu kişiler var; MHP Genel Yönetim Kurulu Üyesi Afni Yazıoğlu MHP'nin 1977 seçimlerinde milletve- liki adayı Necati Karabulak, MHP Sivas Merkez İlçe eski başkanı Ali Ki- liç, MHP Senatör adayı Abdullah Çakır.

Kapatılınsın, Köşeler dağıtılsın

● Yargılanmasına 7 Mayıs günü başlayan ve birden faşla adam öldürmekle suçlanan faşist Kâzım Özyayın, MHP Gençlik Kolları eski başkanı.

● 1978 yılında MHP Gençlik Kolları Merkez Yönetim Kurulu üyeliği yapan Ahmet Güngör, şimdiki 26 Ocak gecesi Ankara Seyranbağları'nda hericilerin üstüne ateş etmek ve yaralamaktan yargılanıyor.

● 18 Şubat günü İzmir'de yakalanan ve bir devrimci öğrenciyi öldürdükleri saptanan beş faşistin adları ve kimlikleri şöyle: MHP İzmir İl Gençlik Kolu İkinci Başkanı Hayrettin Çalışkan, MHP İzmir Yönetim Kurulu üyesi Erdoğan Poyraz, MHP İzmir örgütü üyesi Tahir Delen, MHP İzmir İl Gençlik Kolu üyeleri Ahmet Aytaz ve Ragıp Özarslan.

● Bingöl'de bir Kürt öğrenciyi öldürmekten halen sıkıyönetim mahkemesinde yargılanan MHP Bingöl İl Başkanı Hilmi Eder, aynı zamanda Bingöl'de TOB-DER binasının bombalanmasından da sanık.

● ETKÖ adlı yasadışı faşist örgütün elebaşı olarak yakalanan ve yargılanan katillerden birinin babası olan MHP Kahramanmaraş Milletvekili Yusuf Özbaş, daha sonra aynı örgütü yönlendirmeye suçlandı. Ancak dokunulmazlığı olduğundan haklarını da işlem yapılamadı.

● MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı Yılmaz Meral ve MHP Şişli Gençlik Kolları üyesi sekiz faşist, çete kurmak ve üç öğrenciyi öldürmek için kurşuna dizmek suçlarından yargılanıyor.

● Yurtsever savcı Doğan Öz'ün öldürülmesi olayında MHP Millet Meclisi Grup Başkanvekili İhsan Kabadayı'nın parmağı olduğu Sıkıyönetim Mahkemesi tutanaklarına geçti. Ancak dokunulmazlığı olduğu için Kabadayı'nın ne ifadesi alınabildi ne de hakkında dava açılıbildi. Kabadayı, Doğan Öz'ün öldürülmesinden önce de Mecliste yaptığı bir konuşmada, onu hedef göstermişti.

● Türkiye'nin koruma polisi 1970 de Hacettepe Üniversitesinde Dr. Uğur Güçlü'yü öldürmekten hüküm giydi ve af sırasına ile kurtuldu.

Bu listede, artık öylemleri Türkiye tarafından açıklanmış olan ve MİT Ajansı numarası ile MHP başı yaktıkları islenen MHP Beşiktaş İlçe Sekreteri Ergin Ergökmen'i ekledik. Ergökmen, MHP Beşiktaş İlçe Sekreteri olarak cinsiyet işlemiş, silahlı çete oluşturmuş suçlarını düzenlemiş, faşist militanlarla illegal örgüt kurmuş, militanları eğitmiş ve çeteleri bombalama olaylarını örgütleyip yönetmiş. Bunları da bizzat MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş açmıştı ve kabul etmişti.

MHP'NİN YAN ÖRGÜTLERİ

Yukarıda saydıklarımız gazete ve tınılarından çok ayrıntılı olmayan bir tarama sonucu elde edilen ve sadece MHP'li olduğu remilgen faşistler için bir liste.

Bir de MHP'nin TIT, ETKÖ, TKY (Türk Yıldırım Komandoları) gibi illegal, Ülkü Ocakları, ÜGD, BÜD (Başlık Üçü Değerli), Ülkü-Bir, Ülkü-Tek gibi legal görünümlü yan örgütleri var. Bu örgütlerin üyesi olup da herhangi bir faşist terör eylemine, soyguncu, cinayete, cankırımına, bombalama eylemine katılmamış militan bulmak zor. Üstelik bunların adlarını sıralamak için kalın bir cilt gerek.

Burjuva hukukunun «bölçimsel» yaklaşımlarına boyun eğip, bu yan örgütlerin MHP'yi bağlamayacağı yaranmasını kabul etmek mümkün değil. Hiç yastır kendisi, bir başka kanıt ihtiyacı bırakmayacak şekilde MHP ile bu örgütler arasındaki «organik bağ» ortaya koyuyor.

Kaldı ki komando denen bu katiller ve terörcüler üstünün ilk örgütlenişinde, bizzat Alparslan Türkeş'in planlayıcı, finans edici ve koruyucu olarak işlev gördüğüne gene bizzat Türkeş'in sözleri kanıttır. Sayfadaki gazete ve xupurda da bu kanıtlardan seçecek bir...

MHP'NİN YARGITIM DOSYASI

Nitekim, özellikle Ankara ve İstanbul Sıkıyönetim Mahkemelerinde yargılanan ve çoğu resmi MHP üyesi olmayan ve fakat ÜGD Ülkü Ocakları gibi «yan» örgütlerin üyeleri oldukları anlaşılır faşistlerin suç malarında ortaya çıkan kanıtlar, Sıkıyönetim Mahkemelerinde dekerlen-

dirdikten sonra ilginç gelişmeler oldu. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesince dört, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesince iki ve Erzurum Sivas İleri Sıkıyönetim Mahkemesince bir «dava dosyası Yargıtay'a gönderildi. Bu dosyalarda sanıkların suçları ile MHP arasında, hukuki terimle söyleyince «kuvvetli ililiyet» bulunmuştu. Şimdi Yargıtay Başsavcılığı'na incelenmekte olan bu dosyalar dahil MHP'nin, Siyasi Partiler Yasası uyarınca kapatılmasını sağlayacak açık lıkta. Nitekim Yargıtay Başsavcılığı ve bu dosyayı inceleyecek olan yargıçlar, MHP'leri taraflarından tehdit edildiler. Bu tehditler bizzat Başsavcı tarafından doğrulandı ve «MHP dosyasını fazla kurcalama» halinde başsavcı birleşler tebligatle»nin kendisine açılacağı söylendiği belirtildi.

MIT' TE BAZI KÖŞEBEŞLARI

Bu arada Ağustos ayı içinde ve ordudaki tayin, terfi ve emeklilik kararlarının görüşülmesinden önce MİT teki bazı önemli daireslerde MHP acı-sıvıahlım soruşturması doğurabilecek bir operasyon düzenlendi. Gözdeyi kazandı. İcraletleri Bakan Hasan Fehmi Güneş'in, bu konuda bahşamaz bir tutukluk ve isteksizlik gösteren Başbakan'a bir emuhtras seritilme şapmasına ulaşan bu MİT operasyonunda, MİT'e halen etkin olan İbrahim Hırmız gibi (Türkiye'nin akrabaşları) faşist unsurların tasfiye edilmesini bekleyen. Bunun yanı sıra bir anlamda MİT'in askeri kanadı olarak kabul edilebilecek olan Genel Kurmay İstihbarat Dairesinde benzeri bir operasyonunu Genelkurmay Başkanı Kenan Evren tarafından daha geçtiğimiz Mart ayında gerçekleştirildiği bildirildi.

MHP'NİN KORKUSU

Bu olaylar birözü ile bağlandığında, MHP'nin her ne pahasına olursa olsun hükümeti düşürme çabasında kararlılığı katırsın, MHP'nin hukuk karşını karşılanmadığı ağır işlemlerine rağmen, çoğu karar aşamasına gelen «davalardan» kaçmasını kurtarması olağanüstü görünüyor. Bunu en iyi MHP ve onun lideri biliyor. Örneğin Doğan Öz davasından idam isteği ile yargılanan sanıklardan İbrahim Çiftçi ve Hittesir Kocabaş'ın, yakınları vassat-

ayla «biz ipe gidersek yalnız gitmeziz» diye haber yolladıkları gazete ve tınılarında yandı. Bugüne değin «Korkmayın, siz vurun, kırın öldürün. Biz siz kurtarırsız» diye sirtı sıvasılaşmış suçla, hem de idamlik suçlara itilen faşist militanların «konuşmaya» başlayacakları günler pek uzaktaki değil. Bu ise MHP'nin sonu demek.

Kaldı ki ülkemizdeki tüm hericlerin «Manisa örneğinde görüldüğü gibi CHP'nin tabanının da, yükseltildiği «MHP, ÜGD kapatılınsın, faşist Türkiye tutulmasını» belgeleri bugün ülke çapında yanılmakta ve halkımızın tutumunu netleştirilmesini sağlamaktadır. Ne CHP hükümetinin, ne de «ve herşeye rağmen» sıkıyönetim mahkemelerinin bu heric baskısı kayıtsız kalmaları artık kolay değil.

MHP'nin suç çemberi iyice daralmıştır. Suçlar artık saklanamaz, suçlular örtünemeye hale gelmişlerdir. Faşist merkezin panziri ve azınlığına asla kaçmamalıdır.

Azınlığın faşist terör, kuşkusuz iktidarkil Becvit Hükümetini etkileyebilir, onun geri adım atmasına yol açabilir. İşletmelerinde iyi bildikleri bu gerçek tüm antifaşistlerin gözünden asla kaçmamalıdır. «Nasıl olsa MHP'nin defterinin dürüleceği günler geldi. Zaten tekelci burjuvazinin liberal kanadı da terör devleti İstikrar İstiyor» diye pasifliğe yönelmek, faşist tehlikeye karşı yılmaz ve örgütlü bir direniş bir an bile veymekmek, faşistlerin gelmesinde, faşizmin geçit bulmasına yol açabilir.

Bu aşamada, doğrudan, faşizme karşı tüm ulusal demokrasik güçlerin cephe ve eylem birliktirli savsaklamadan ve gerçeklemlen oluşturmaya geçtin eylem biçimlerini geliştirmek ve kararlılık uygulanacaktır.

Politika
İPEKÇİ CİNAYETİNİN ARDINDA DA MHP ÇIKTI

SUSMAK VE DURMAK CİNAYETLERE ORTAK OLMAK DEMEKTİR

Herçün yurtdışında doğmuş yabancı gelen haberciler, faşistlerin yeni saldırılarını ve insanlık dışımasını yüzünü sergiliyor. Abdi İpekçinin katilinin de MHP çetesi olduğu öğrenildi. Hericlerin de molozların sosyalizminde ve komünistlerin «MHP kapalınsın» isteğinin ne kadar haklı ve doğru olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Bu olayda gördük mistisri faşizm, yalnız komünistlerin sosyalistlerindeki, tüm komünistlerin hericilerin kasasına insanlığın kanı düşürmüştür. Faşizmin kitizli propagandasına aldanmamalıdır. Heric olaylar da olduğu gibi bu olay da faşistler soğuturmak için yalan söyleyecekler, kul lanlıları insanları pervasızca suçlayacakları, ya da pundauna getirip temizleyeceklerdir. Faşistlerin öldürdükleri bunca ceza, öldükleri bunca kana rağmen, katiller ve onların çocukları faşist olarak ortaya çıkmasına rağmen faşist odakların üstüne gitmeyenler den bu halk hoşseverce. Faşizm karar suzuktan mikandelestirizlikten, dağıtık lükten cesaret alır. Faşizmin kararlık delilinde boğulmak istemeyen her kes, tüm çağın, demokrasilerin, yurtseverler, işçi sınıfı öncülüğünde eylem ve cephe birliği örnek için ileri!

BİR KOMANDONUN İFSAATI

Yeni bir...
birliğini düzelterek konuştu

YÜCE BAŞBUĞUMUZ TÜRKESİN EMİRLERİNİ UYGULAMAYA ÇALIŞIYOR

Yüksek...
uygulamaya çalışıyor

dünyadan

Emperyalizmin

"Vietnamlı Göçmenler" kampanyası

Emperyalizm ve maoculuk, Güneydoğu Asya'da sosyalizmin, barışın ve toplumsal ilerlemenin kalesi Sosyalist Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı şimdi de bir «göçmen kampanyası» başlattı. Bu kampanyaya tüm dünyada ve ülkemizde, tekelci basında, maocu yayınlarda, kayıkarla çekilmiş renk renk, büyük boy fotoğraflarla ve akıl almaz acıklı öykülerle akıl almaz boyutlara varırdı. Amaçlanan, hedeflenen belli: Vietnam ile dayanışma hareketine gölge düşürmek, Vietnam'ı karalamak...

SAVAŞ YOLU dizgiye girdiğinde, Vietnam hükümeti bir açıklamaıyla, Vietnam hükümetinin izni olmaksızın ülkeden, teknelerle, kayıklarla kaçan insanların göçmesini güvenlik altına almak için elinden geleni yapmaya, bu komuyu ay sonunda toplanacak Birleşmiş Milletler konferansında görüşmeye hazır olduğunu bildirdi. Vietnam ayrıca bu dileği yitirince bu yana tekerarladımı, ancak ne maocu Pekin yöneticilerinin, ne de emperyalist ülkelerin, bu insanların geleceğine ilişkin ciddi bir tutum için girmediklerini de belirtti. Oysa, aynı çevreler, «Vietnam mültecileri» sorununu, şimdi anti-Vietnam bir kampanyaya dönüştürmek için ellerinden geleni esirgemiyorlardı.

Gerçekten de, maocu Pekin liderliğinin, emperyalizmin derdi, «boat peoples» diye lanse ettiği Hoaları yani Çin kökellerinin ne olacağı değil. Emperyalizm ve maoculuk yalnız ve yalnızca Vietnam'ı, Güneydoğu Asya'da sosyalizmin, barışın ve toplumsal ilerlemenin kalesi olan bir ülkeyi karalamamış peşinde.

Şubat ayında maocu Pekin liderliğinin emirleriyle Çin birlikleri Vietnam'a saldırdığında, bebeleri, kadınları, yaşlı-genc demeden herkesi kırından geçirdiklerinde, ne Paris, ne Londra, ne de Washington kollarını bile kırıp-datmamışlardı. Saldırı öncesi, sırası ve sonrasında Pekin liderliğinin Vietnam'ın güney bölgelerinde yoğun olarak yaşayan Hoalar arada yürüttüğü propaganda kampanyası ise şöyleydi: «Şeçimliniz çok. Çin Vietnam'a saldırıcaak, Vietnamlular da sizi kırından geçirecek. Kaçın. Kaçmazsanız, Vietnam'ı ılgal eden Çin askerleri Pekin yönetimi adına sizi vatan hainleri olarak cezalandıracağız».

Bu, 1975 yılında Saygon'un düştüğü sırasına da uygulanan CIA patentli «Ekodus Planı»nın ayınadır. ABD askerlerinin kırılması ve Vietnam halkının açılması, o zaman hareketini yapmış ve kampanyaya gölge düşürmek için Pentagon, ABD ile birlikte yapan burjuvaların Vietnam'dan sürülmesini, ordulara serdelli olmalarını sağlamsa, bunun sonucu olarak da Vietnam'ın ABD'ye karşı kazandığı zaferin gelebileceğini sanmıştı.

Vietnam maocu Pekin liderliğini dile getirdi. Bu nedenle, maoculuk şimdi de anti-Vietnam kampanyayı Hoalar aracılığıyla, kendi kükrüttüğü ölüme, açığa ve terk edilmişliğe zorladığı insanlar aracılığıyla diri tutmamış peşinde. ABD ve AET ise bu Hoalar arasından seçkin paralı askerler oluşturmak, Avrupa'da grev dalgası yükseldiğinde Afrika'da ulusal kurtuluş bayrağı dalgalandığında bu paralı askerlerden yararlanmak sevdi.

Barış, demokrasi, ilerim ve sosyalizm güçleri bölmesi planları iyi biliyor. Bu nedenle de, 1975 «Ekodus Planı»nın aynı olan «Hoalar Planı» da sökmeyecektir. Yığılı Vietnam halkıyla dayanışma; tekelci basın, NATO, CIA, Pentagon Avrupa'da şis göbek patronlar ve Japon militaristleri tarafından yürütülen anti-Vietnam kampanyası ile göçelemez, getirilemez. Vietnam halkı ile dayanışma, güçlendirir, günceller ve bütün dünyada yükselmektedir.

● Emperyalizmin, müslömanların komünist rejime karşı ayaklanması olarak gösterdiği hareketler, emperyalizmin çevresindeki gerici rejimlerin ve Çin'in ülkedeki feodal unsurları, ticaret sermayesini harekete geçirecek farklı kabile ve mezhepleri Taraki rejiminin üzerine sürmesidir

AFGANİSTAN'DA NELER OLUYOR?..

AFGANİSTAN devriminin bir darbe olduğu olduğu oldu. Ülkede emperyalizmce güdülmüş gerici ayaklanmalar su rüyör. Afgan halkı ise, bir yitini dolduran devrimin demokratik kazanımlarını korumaya kararlı görünüyor. Dost ve komşu Sovyetler Birliği, bir yandan emperyalist güçleri, bir yandan Pakistan gerici rejimini ve Çin'in, Afganistan'daki ayaklanmaları tahrik ve desteklemekle suçlanıyor, bir yandan 16 bin kilometre boyunca uzanan bir ortak sınıra sa hip olduğu bu komşu ülkede, devrimi sonuna kadar korumaya bu konuda yardımcı olmaya kararlı olduğunu bildiriyor.

1978 Nisan'ında devrimle iktidara gelen Demokratik Halk Partisi ve Teraki rejimi, ülkedeki feodal yapıya, kabile reisli komumundaki feodalilerin etkinliği ne ve «modernleşme» görüntüsü altında, İran'da Şah'ın yaptığı gibi, ülkeyi kapitalist yola sokmaya çalışmaları gerçek bir darbe vurdu. Demokratik devrim ilerleyen ayakların bulunduğu toprakın kaydığını hissedince bu katmanların devrimle dirençlerinin güçlenmesi doğaldı. Eki-letirli topraklarına yarımsa sahip olan feodal senyörler, özellikle kökük toprak reformu karşısında büsbütün telaşa kapıldılar.

Eski rejimin yüksek memurları, kadroları ve ticaret sermayesinin de de aynı telaş ve korku büyüdü. Ancak, bu sınıfların devrim karşı derinliği, dış müdahale olmaksızın bu boyutlara varamazdı. Terakki yönetiminin, «Afganistan'da müslömanlığın kökünü kurutmak istediği», «gavur olduğu» yolundaki propagandanın hiçbir şekilde aslı yoktu. Afganistan'ın en yüksek ve yetkili din adamları pestili defalar, olma en küçük bir müdahale bile, dinimizin büyük bir keskinlikle açıklanmışlardı. Devrim liderlerinin de dine bağlı oldukları bilinirdi. Ama onlar dinin emperyalizm ve gerici çevrelere devrim karşı kullanılmasına karşıydılar. Başbakan H. Amin, bir yandan Teraki hükümeti, «Karşı devrimcilerin İslam istismar ederek devrimimize karşı çıkartmaları na izin veremeyiz. Devlet politikası, İslam sonuna kadar saygı haklarken, ülkede devrimci dönüşümleri de gerçekleştirmektedir» diyordu.

Afganistan devriminin yenilmesinden yaranan Sovyetler Birliği'ne sınır bir ülkede sosyalizme doğru yönelişin ve SSCB ile iyi komşuluk ilişkilerinin kurulmasından ürken devletlerin başında emperyalizm, özellikle ABD; çevredeki gerici re-

jimler ve Çin geliyor. Bu gerici-lik güçlerinin ellerindeki en önemli silah ise, ülkedeki feodal ler ve onların etkinliğindeki bazı etnik gruplar, bazı kabileler... CIA ajanlarının, Çin «danışman larının» ve Pakistan'ın, İran dan süzen özel olarak yetiştirilmiş karşı devrimcilerin erici atığı Beluci, Farsi, Tacik, Özbek kabileleri birkaç ay önce, İran devriminin hemen ardından «din elden geliyor» diye ayaklandırdılar. Ayaklanmalar önce Pakistan sınırındaki kabileler arasında başladı, daha sonra di ger bölgelere de yayıldı. Emperyalizm ve onun Pakistan gibi uyduları, Afganistan dışında yetiştirip üretilmiş, bilinçsiz, cahil kabile halkı arasında tahriki olarak kastılan öğelerin kökükle dikileri ayaklanmalara bir de ad buldular: İslam Kurtuluş Hareketi Sanki Teraki'ye destekle-yen halk müslöman değilmiş gibi... Emperyalizm, yeni müttetik Çin ve uyduları, savacı İslamlaştırma taktiklerini şimdi Afganistan'da etkin biçimde deniyorlar.

Ashında, Afganistan'daki karşı devrimci hareketler, emperyalizmin aşamalı bir planının ana çizgilerini sergiliyor. Bu plan sadece Afganistan'a değil aynı zamanda Orta doğu ve Asya halklarına da yöneliyor. Amaç, bu bölgelerde ilerici rejimleri de virmek, kargaşa yaratmak, bölge ülkeleri arasında yerel savaşlar çıkartmak...

Genç Afgan devrimi'nin, şu günler geçirdiği bir gerçek. Ancak durumun ciddiyetine rağmen, Afganistan hergün yeni okulları, yeni sağlık evleri açılıyor; toprak reformu derinleştiriliyor, yazgılanıyor, tarım kooperatifleri kuruluyor, emekçi halkın, yoksul köylülüğün bir lerce yıllık ezilmişliğine, yoksul luğuna care bulunmaya çalışıyor. en, ezilen bu sınıflar somut kazanımlarla devrim saflarına geliyor. Zaman, herşeye rağmen Afgan devrimi lehine işliyor. Emperyalistler ve Çin gibi yeni bağlaşıkları telaşlandıran, karşı devrimci girişimlerinde acele ettiren de bu zaten...

EMPERYALİZMİN ORTA-DOĞU'DA YENİ SİLAHI:

"Savaşı İslamlaştırmak"

İRAN devrimi, Afganistan-
da karşı devrimci ayaklan-
malar, Lübnan iç savaşı,
müslüman nüfusun önemli ol-
duğu Afrika ülkelerindeki olay-
lar, emperyalizmin din ve mez-
hep ayrılıklarını körtikleme sila-
hına, yeniden ve çok geniş
çaplı basurmakta olduğunu
gösteriyor. Üstelik de, Ortadoğu
daki yaşamsal çıkarımları tehli-
lede gören emperyalizim, bu sila-
hı iki yanı keskin bir kılıp
gibi kullanma eğiliminde: Bir
yandan, bölgede din ve mezhep
ayrılıklarını körtikleme, öte
yandan, o anda, o bölgede çık-
ması gelirse şeriat müslüman
hareketlerini destekliyor, kis-
kırtıyor, bir başka zaman, bir
başka yerde, müslümanlık iletici
bir hareket niteliği kazandı-
ğında fanatik müslümanlar, Ba-
tinin düşmanı müslümanlar
propagandasına hız veriyor.

İrand'a, Şah'a karşı dinci
hareketin etkinliğindeki devrim,
emperyalizmin propaganda araç-
larının tümünden, «gözi dönmüş
fanatik müslümanların Batı'nın
modern toplumuna, Batı'nın tem-
sili Şah'a karşı salıhanı» biçiminde
yanastıldı. Kapitalist
ülkeler kamuoyu, «Gerçek müslü-
man fanatiklerin elindeki pet
rol silahı» masalı ile koşullan-
dırıldı ve panige uğratıldı. İnan
devriminin, emperyalizmin, dev
rimin Ayetullah'ların elinden çı-
kıp çok daha iletici geçeceğinden
korktuğu ilk döneminde, Batı'nın
dev basın tröstleri Arap ül-
kelerinden ağız, kalem, gibi ob-
jektif birliğiyle söz ederken,
«Müslümanların kutsal savaşı-
nın ana silahı: Türkiye başlık-
larını atıyor, «Caminin muhte-
gem öcüsü başlık makaleleri dü-
ziyor, yarı övgü görüntüsü al-
tında «Muhammed'in din, fetih-
lerine devam ediyor» diye rö-
portajlar yayınıyor, işine geldi-
ğince küçümsediği, ilkel diye
alay ettiği müslümanlığı bir
büyük güç ve afet olarak göste-
riyor.

Ama, aynı emperyalizm odak-
ları, işlerine geldiğinde, küzül-
lara karşı ayaklanan islamlaşın
öğütlerini yapmaktan çekinmi-
yorlar. Bata kaynaklarına göre,
Afganistan'da «Yeşiller, kızıl'a
ra karşı dövüyor. Emperyaliz-
m ise ayaklanan, daha doğ-
rusu ayaklandırılan kabilelere
yardım ediyor, ayaklanmaları yö-
netiyor ve düzenliyor. İrand'a
şiflere karşı sunni azınlık tahrik
edilerek harekete geçirilerek
İran devrimi zaafa uğratılmak
isteniyor. Etiyopya'da, Eritre böl-
gesinde aynı oyun oynanıyordu.
Hatta bununla da yetinmeyen
emperyalizm, Orta Asya Sovyet
Cumhuriyetlerinin birçoğunun
nüfusunun müslüman olmasına
bel bağlayarak, buralarda da ila-
mıcı bir ayaklanmadan medet
umuyor; bu ayaklanmayı, kuşkırt-
mak için «ajanlarını seferber
ederken bir yandan da basın-

yaşın propaganda araçlarını
harekete geçiriyor buralarda,
«Müslüman nüfusun nasıl art-
tığını, nasıl memnuniyetle ol-
duğunu, nasıl ayaklanabileceğini»
anlatıp duruyor.

Emperyalizmin, «İslamlık-
faktorünü önplana çıkarmasının
Müslüman nüfusun yoğun oldu-
ğu din ve mezhep ayrılıklarının
bulunduğu bölgelerde «savaşı is-
lamlaştırma» taktiği güttümesinin
temelinde, bir yarıya ekonomik
öte yarıya stratejik çıkarlar
yeter. Emperyalizm için bugün
en önemli sorun petrol. Petrol-
ün can-damarı ise Afganistan-
dan Orta Doğu Arap ülkelerine
buradan Afrika'nın çeşitli köşe-
lerine kadar, müslümanlığın,
mezhep ve kabile ayrılıklarının
önemli olduğu bölge ve ülkeler-
den geçiyor. Şu halde, emperyaliz-
m, yaşamsal ihtiyacı petrol'ü
kaybetmemek için, bu bölgelerde
herşeyi göze alacak, her silahlı
kullanacaktır. Stratejik açıdan
ise, sözkonusu bölgelerde halk-
ların usul usul kurultuş hareketleri
hergün yeni bir ivme kazanıyor.

Daha dün ise kadar, emperyaliz-
me bağışıklığını yüz yıllarca
korusacağı sanılan İrand'a, ö-
nemli gelişmeler oldu. Afganistan-
da demokratik devrim ger-
çekleştirildi. Afrika'da, Orta-
doğu'da Asya'ya kadar sosyalizm
min etkinliği, SSCB'nin, halkla
rı karşılığı ve karşılıklı yardı-
mlaşma politikasının sonuçları,
kendini son yıllarda çok geniş
çaplı cümle duyurması başladı.
Bütün bunlar emperyalizmin et-
ki alanını daraltırken, temellerini
sarıyor, çürütmesini hızlan-
dırıyor. Emperyalizm, sosyaliz-
min gelişme ve yayılmasını dur-
durmak için de herşeyi karur.
İşte müslümanlık din ve mezhep
ayrılıkları tam bu noktada bü-
yük önem kazanıyor ve emper-
yalizmin elinde başlıca silahlar-
dan biri haline geliyor.

ABD Savunma Bakanı Ha-
rold Brown'ın, 1979 başlarında
ki Ortadoğu bölgesini derinden-
den ABD yönetimi, özellikle de
Carter'ın güvenlik işleri danış-
manı Brzezinski, «Müslüman ül-

kelerin durumu ve buralardaki
dini hareketler» konulu geniş
kapsamlı bir araştırmanın hazı-
rlanması planını onayladı. Emper-
yalizm kullanacağı silahlı ilet-
ni mak istiyor.

Emperyalizmin bu taktik ve
yöntemleri bir süre önce Ame-
rikan Time Dergisine kapak kon-
usu olan, «Bunalmı yaşamaya»
içinde kalan Türkiye açısından
da büyük önem taşıyor. Birkaç
olayı hatırlatmak yeterli: Anka-
ra'daki ABD Büyükelçiliği men-
suplarından Peck, Türkiye için-
de çeşitli turlara çıkmış, bu
turların hemen ardından, gittiği
bölgelerde, mezhep, dil, renk ay-
rımı temel zberinde büyük bo-
yutlu çatışmalar patlak vermişti.
Yine Türkiye'de gerici, faşist
bir ayaklanma olan Kahraman
marş olayları da, emperyalizm
başında bir mezhep kavgası ola-
rak yanastıldı. Bunlar daha il-
kel belirtiler, ilk adımlar... Savaşın
müslümanlaştırılması, emperyaliz-
min Kıbrıs planı açısından da
önemli. Burada müslümanlık ve
KıTİD, emperyalizmin plan-
larının yardacısı ve destekçisi
bir öge olarak kullanılmak iste-
niyor. Başta Terüçün olmak
üzere, emperyalizm ve tekeli ser-
maye güdümlüğünde yayın organ
larında çıkan haber, yorum ve
dizileri de önemsiz sayılmıyor.
Örneğin Terüçün'in CIA kay-
naklı son dizilerinden birinde
Sovyetler Birliği'nde yaşayan
müslümanların harekete geçiril-
mesi planının bir bölümü yanısı-
yor.

Türkiye'yi çok yakından il-
glendiren Kültür sorununda da,
emperyalizm, bölgede kozlarını
oynarken din ve mezhep öle-
lerinden çok büyük ölçüde yarar-
lanma planları peşinde. Yine,
emperyalizmin CIA bağlantılı ve
güdümlü örgütlerinden biri olan
«Müslüman Kardeşler Örgütü»
nin Türkiye'deki uzantıları
uyutulmamalı. Emperyalizmin
özellikle Orta Doğu'da kullandığı
din ve mezhep ayrılıklarını
körtikleme, gerici-dinci skımlar
dan yararlanma silahına karşı
hazırlıklı ve dikkatli olalım.

Portekiz KP, erken seçim önderi

Portekiz'deki hükümet bunalımının
kısa zamanda ağılaşılması amacıyla Portekiz
KP erken seçim önderi, PKP Merkez
yayın organı «Avante» gazetesinde yer alan
başyazıda, parlamentonun derhal lağvedil-
mesi ve seçim hazırlıklarına ağırlık veril-
mesi istendi.

Japonya KP güçleniyor

Japonya Komünist Partisinin ülke ça-
pında başlatıldığı yeni üye kaydı kampanyası
sında Haziran ayında 10 bin yeni üye kay-
dediği açıklandı.

Aynı dönem içerisinde Merkez Kom-
itesi yayın organı «Akahata» gazetesinin
de 26 bin yeni abone kazandığı bildiril-
yor. Japonya KP Merkez Komitesi Sekre-
teri Tezozo Fuwa, konuşma için alanca
yaptığı bir konuşmada partinin süreklili-
ğini serperditiğini, üye sayısının da 500 bini
aştığını söyledi.

Alman KP yayın organı

festivali yapıldı

Alman Komünist Partisi'nin yay-
ın organı «Sünder Zeits» gazetesinin
festivali, Federal Almanya'nın
Essen kentinde yapıldı. Büyük bir
politik ve kültürel olay olarak ta-
nımlanan festivale, Afrikalı ünlü
şarkıcı Orlam Makabe Amerikalı
garcık Juliet Greco da katıldılar.
Festivale alanında kurulan herçiler
partiler tezgahları içerisinde ATI-
LİM'a özel bir yer ayrıldı. Bu ar-
da düzenlenen çeşitli toplantılarda
kültürel olaylarda da TKP temsil
edildi.

Paraguay KP sekreteri kayıp

Paraguay'daki Stroessner rejiminin fa-
şist baskıları, terörü ve işkencileri aralıksız
sürüyor. Paraguay KP yayın organı «Ade-
lant»'nin bildirdiğine göre, Merkez Kom-
itesi Sekreterlerinden Miguel Angel Soler
ve son olarak tutuklanan bazı ileticiler
meçhul bir yere götüldüler. Gazete ha-
berine göre, Soler ve diğer tutukluların iş-
kenceleri öldürülmelerinden kuşkulunuyor.

FKO yayın organı sorumlusu

Adil Vasfi öldürüldü

Beirut'ta yayımlanan FKÖ'nün
resmi yayın organı Filistin El Sevrâ
dergisi sorumlusu Adil Vasfi (Halt El
Iraki) sokakta kaibce kurşunlara
karak öldürüldü. Dünya Komünist hare-
ketinin önde gelen savaşçılarinden olan
Adil Vasfi, özellikle Lübnan İraki
hareketi ile FKÖ, SBKP ile FKÖ ara-
sındaki ilişkileri canı tutması görev
suyuyordu. Proleter enternasyonaliz-
mi bayrağını bir an dünden düşürme-
yen Adil Vasfi, aynı zamanda Filistin
El Sevrâ dergisinde en çok okunan
Filistin yayını haline getirmişti. Olay,
dünya komünist hareketinde büyük
taahüt yaratırken, pek çok komünist
ve işçi partisi, ulusal kurultuş örgütü,
FKÖ'ye başsağılığı mesajları gönderdi-
ler.

Etkili ve hedefe varan bir ajitasyon çalışmasının ilkeleri

Birleşmeye giden yol eylem birliklerinden geçer. İzmir Mitingi bu yolda atılan önemli bir adım oldu.

OTÜBÜS kalabalık, sıcak insanlar üstüne, balık istifi, dibkileri-ne yapıyorlar, ter doküyor-ları. Patlamaya hazır, öfkeli-sini yönelecek yer arıyor.

Arka sahanlıkta bir deli-kanlı. Yaşı yirmi kadar. Bi-yüklü, esmer. Yaz olduğu için parka-posta giymemiş ama bu türden giysiler üzerinde hiç yadırganmaz.

Otobüs bir duraktan kal-kar kalkmaz, delikanlı konuş-maya başlıyor. Otobüs halkı suskun ama büyük bir me-rak ve huzursuzluk içinde ku-lak kabartıyor. Otobüsün arka sahanlığındaki genç, to-nundan, üstubundan önceden hazırladığı, yer yer ezber-lenmiştiği belli olan bir konu-sunma yapıyor. Bütün detierleri temelini, asıl suçlunun «oligarşi» olduğunu anlatıyor. Faşizmden, faşizmin gençler üzerindeki baskısından, si-kiyünetim baskılarından, Kürt halkından söz ediyor. Hemen her cümlede, bi-linen bazı sloganları kullanıyor. «... Konugma oligarşi, devrimcilik, gençlerin mil cadesi», «halkın aktifist mücadelesi» gibi sözcükler sü-rüyor ve «kahrolsun oligarşi, kurtuluş çağda savaş» diye konuşuyor. İlk durakta, genç, tikim tikim otobüs-ten atlayıp gidiyor.

Yolcular şaşkın. Otobüs ö-lmesine kalabalıktı ki tepki bile gösteremediler. Belki de tepkinden korktular. Şimdi diğer kişiler söylemeye başlı-yorlar. «Baba parasya, yil-larca okula sürdürüdüüz, sonra azarımız» diyor biri. İki yaşlı, emeklî görünümlü kişi, kendi aralarında konu-şuyorlar: «Bu talebelerden otu-yor ne oluyorsa», «Allah belanı versin» diyeni bile var. Otobüs balık istifi dol-durular, biryereyle yönelme ihityaında oldukları öfke-lerini, aslında gerçek amacı onlarla diyalog kurmak, on-ları «bilinclendirmek», on-ların kendi sorunlarına çözüm bulmalarına yardımcı olmak olan iyi yapılaşın çok etkil-i. Yani bir ajitasyon yöntemi denemek olan genç yöneli-yor.

İste yaratacak bir yöntem, cesur, etkili olabilecek bir yöntem bulunduğunda halde bu ajitasyon yönteminin yanlış ve köth kullanılmaması ve istenen sonuca tam tera-min elde edilmesinin bir ör-neği...

Amaacın tam terine va-ran köth ajitator, büyük bir

olایشkıkla, Lenin'den ajita-syon - propaganda konusun-da birçoker okumuş, ajita-syon - propagandanın en temel işlevi ilkelere öğren-miş, hatta «bilinc» dışından verilir gibi gözü zaman ger-çek anlamı kavranmayan sap-tırılan bir ilkeye de ezber-lemişti. Ama başarmadı. Çünkü okuduklarını özümse-memiş, teorinin bir adım ötesine geçememişti!

«Eğer eylemlerin hareketin sosyal demokratsi ise, en geniş siyasal ajitasyonun ve geniş siyasal gerçekleri açık-lama kampanyaları örgüt-lemenin zorunu olduğunu, ey-lemin en önde dayattığı bir görev olduğunu gördüğü di-yordu Lenin. (Ne yapmalı, «İçli» sınıfı demokratsi için en önde savışı» bölümlen-din)

Lenin, bu satırları, ekono-mimize ve kendiliğinden gel-meceliğe karşı, sadece ekono-mik ajitasyonla yetinilmeme-sini, siyasal ajitasyonun mut-laka zorunu olduğunu, işin can damarı olduğu görüşünü a-çıklamak için yazıyordu. O-tobüsteki genç ajitator, bu-nu belki de biliyordu ve bu yüzden sürekli olarak işle-riğin, devrimden söz ediyor-du ama bilgisiz yüzeydi. Hem kitapları sadece bazı bölümlerini yetinmiş, hem de bir o kadar önemli olan, gerçek hayatta bağlar kur-mayı, hayatın kendisinin hareket etmeyi unutmuştu.

Ajitasyon yönelilin yöntini tanımak

Gençlik tikim tikim otu-büsüne söyleti verdiği gün, de-valüasyonun ardından büyük zamların teker teker açıklan-dığı ve İstanbul'da dolmuş-taksi ücretlerinde can yapıldığı gündü. Otobüsün yolcu-ları, çoğu erken saatte işle-ri-ni getirmekte olan işçiler, e-mekçiler, memurlardı. Tür-kiye'de 1979 yazı koşulların-da, bu insanların, hangi siya-sal eğilime olurlarsa olsun-lar, hangi partiyi tutarlarsa tutsunlar ortak özellikleri-nin memnuniyetlilik, kuşku, güvenlilik ve özellikle CHP'ye eğilimli olanlarda şaşkın-lığı ve umutsuzluk olduğu a-çık-tı. Şu halde, bu insanlar, herşeyden önce kafalarında-ki sorulara cevap aramak-taydılar ve bu soruların en önemlisi, içinde yaşadığı-nı emekli sınıfı cendere gibi sıkıan bunahından nasıl kurt-

tulunacağı, nasıl bir iktidar modelinde çözüm aramacağı sorusuydu. Öte yandan, bu insanlar tedirginliği, siya-sal çözümlere susmuş ol-dukları halde, hele otobüs gibi kalabalık yerlerde siyasal tar-tışmalardan korkuyula ka-çınıyorlardı. Her an bir kur-şunun vızılmasını veya bir namulunun soğukluğunu ense-lerinde duymaktaydılar. Ya-ni çok aç oldukları bir konu-da, aynı zamanda bir o ka-dar da ürkektiler.

Önce-den hazırlanmış ezbere cüm-lelerle, sloganlar örülmüş parlak bir nutuk bilincü dü-zeyi yüksek bir başka yığını belki çok etkileyebilirdi ama, sorunları, beklentileri, soru-ları, bilincü düzeyleri büsbüt-ün farklı bir emekçi yığının-da olsa olsa tepki yaratırdı. Nitekim, böyle olmuştü.

Otobüsteki genç selendigi yığının niteliğini kesinlikle düşünmemişti. O kalıpla-ğı yaklaşımla, okula, öğrenci forumunda yaptığı bir söy-le-vi, kanteer içindeki otobüs yolcularına aynen tekrarlıyor ve bunun potansil ajita-syon olduğunu sanıyordu. Yi-ne o, giyimliyle, kusamıyla, görünümüyle, sesinin tonu ve üslubuyla selendigiği yu-güne tümüyle yabancıydı, on-dan soyutlanmıştı. detierleri aynı «detier» sorunları, aynı sorunları taşıdı. Detie-lik de en önemli bir noktayı unuttuğu: Etkili bir siya-sal ajitasyonun, mutlaka so-mut siyasal gerçekleri içle-makla birlikte yürütüle-bilme-tini, ekonomik ve siyasal gerçeklerin somut örnek-lerini hareketle, açıklanması gereğini...

«Siyasal ajitasyonun zorun-lu olarak yaygınlaştırılma-sının gerekli koşullarından biri, her alanda siyasal açık-lamalar yapmaktır. Sadece bu açıklamalar siyasal bi-

linel biçimlendirilmez ve yığınların devrimci eylemleri harekete geçirilebilir.» (Lenin, Ne Yapmalı, «Siyasal açığa-lamalar ve devrimci eylem eği-timi» bölümü)... Ve daha da önemlisi «İşçiyi siyasal sınıf bilincine sadece dışardan, ya-ni ekonomik kavgaanın, işle-patiron işçileri çeşvesinin dışından verilebilir. Bu işçiler-in elde edilebileceği tek alan, halkın bütün sınıf ve kategorilerinin Devlet ve hükümetlere işçileri alanı, bi-linen sınıfın kendi aralarından dikkatli alandır... İşçiler-e sınıf bilincü taşıyabilecek işçiler, sosyal demokratsi (tam halkı sınıflarına getirmek, oranın birliklerini tüm yön-lerede görmek zorundadır-lar. (Lenin, aynı yer)

Otobüsteki ajitator, belki Lenin'i okumuşta ama, özel-likle yukarı aktarılan bölü-mdeki fikirleri anlamamıştı. O hiçbir somut alandan siyasal açıklama yapmıyor, sadece soru sloganlarıyla yetiniyordu. O, tüm halkı sınıflarına git-me-k, onların sorunlarından hareketle politik hedef ge-termek yerine, işçi sınıfı bile-değil, çok daha dar bir alan-la, öğrenci gençlik kesimiy-le ilgileniyor, onun «bazi slogan ve istemlerini» de getiriyor-duk. Ve otobüs halkı, doğal olarak tepki gösteriyor, ken-disini söyleyişi gençten çoyut-luyor, kendii sorunlarını o-nun konuşmalarında bilma-dığı gibi, öfkeyle, önu detier-lerinin sorumsuz halinde görmeye başlıyor. Belki de genç, otobüsün indikten son-ra arkasından söyleneni duysa, işçi sınıfından, emek-çi sınıflardan büsbütün umu-dunu kesecek, onların siya-sal ajitasyonunda hiç bir sey anlamadığına bir kez daha inanacak, güvenlilikti arta-

Türkiye'nin sol ve demokratik çevrelerinde belli bir yankı yaratmış, olumlu olumsuz çeşitli görüşler belirtmişti. Bunu izleyen günlerde TIP ve TIP kendii yayın organla-rında birlik sorununa önemli yer verdiler. Özellikle Yürütü'dün 25 Haziran tarihli sayısının kapığı «Tek ülkede tek parti» sloganıyla süslenmiş, derginin tüm içeriği de TSİP'e cevap ve eleştiriyi ayrılmış-tı. Bu eleştirilerin üslup ve tonu «birliklen olumsuzlaştığı» gösteriyordu. Aynı sorularda çıkan TSİP Merkez organı Birlik Dergisinde de aynı türden yazılar yer alıyordu.

Birlik çoktan olumsuzlaşmış-tı. Şimdi gaba, so'da ayrılıkçı dü-şümlerle, birliki sabote eder du-ruma düşmek noktasında yoğun laştırılıyordu. Çünkü gerek TIP

çak ve yanlış gösist teoriler batığına büsgüdü saptıla-çaktı. Oysa...

«... Yığınların siyasal sava-sını fikirlerini anlamayacakları-nı söylemek yanlıştır. Ajita-tör ve propagandanın işle-yi bu fikri anlatılacak bi-çimde yaklaşıma, anlaşıla-bilmele hayatının olguları üze-rine konuşması koşuluyla, en-geri işden bile siyasal sava-sımı anlayacaktır. Bu köşü e-konomik ajitasyon için de zorundur...» (Lenin, «Bir videdan muhabeset konusun-da» adı makeden)

Ya da «Görevimiz, eylemi-mizi işçi hayatının gincel, pratik sorunlarıyla kaynaş-tırmak, işçilerin bu soru-nularına çözüm bulma-rına yardımcı olmak, dikkatlerini önemli yolsuz-lukları, çürümler üzerine çekmek, istemlerini daha pratik ve daha net biçimde elde getirmelerine yardımcı ol-maktır...» (Lenin, «Rus so-syal demokratsinin görevi») «... İşçi hayatının ekonomik alandaki hiçbir sorunu yok-tur ki ekonomik ajitasyon amacıyla kullanılmamasın, aynı şekilde siyasal alanda hiçbir sorun yoktur ki siya-sal ajitasyon konusu olmasın...» (Lenin, aynı yer)

Ajitasyon-propaganda konu-susunda bu temel gerçekle-ri iyi özümlemiş bir ajita-tör, herşeyden önce, otobüs-teki yığının o günkü temel ekonomik sorunlarından, yani zayıf noktasından hare-ker eder, otobüsteki sıkıntı-sını bile atlamaz, ekonomik ajitasyonun bu noktada yoğun laştırırken, buradan kolayca siyasal ajitasyonuna da g ün-lerede gazetelede yer alan, herkesin konuştuğu ve duy-

KALINLIK BİRLİK İÇİN

gereke TSİP, işçi ve emekçi kesimlerde, ilerici demokrat aydınlar arasında güçlü bir birlik eğilimi olduğunu, sonra yüzyeden bakan yılı niyetli demokrat kamuoyunda şekillenmesi beklenen birleşmelerin beklenmesi beklenmektedir.

Yine de, birlik görüşmelerini sonuçlandırmamış, birlik sağlanamamıştır.

İşleri bu noktaya, bu olumsuz sonuca vardır nedir? Kuskusuz ebrlik sorununa, özellikle de işçi sınıfının politik birliği sorunu na bakıldığında temel yanlışlar ve eksikler; birliği tavanda bir dizi pazarlık, görüşme anlaşma olarak kavramak, bu yönü ön plana çıkarmak; buna karşılık tabandaki etem birliğinden, yani somut birliklerden yana çizmek, bunları küçümsemek; gerçekten birlik arayışından çok grupsal güçlenmeler peşinde olmak; ideolojik birliği ikincil saymak, vs...

İşçi sınıfının her aşamadaki birliği, ama asıl politik birliği, kuskusuz güdümlü ve önemli sorunu, burjuvaziye karşı direnmenin, güçlü bir demokrat cephesi oluşturmanın ve işçi sınıfının bu cepheye öncelikli etemlerini vazeçilemez koşullardır. Hangi düzeyde olursa olsun, birliği kavramını zayıflatıcı yada yoldanmış gelişmeler işçi sınıfı hareketine zarar verir.

İşçi sınıfının bakış açısından, iki sosyalist parti arasındaki -İşler İş Birliği, eylem birliği- ile -İşler İş Birliği, eylem birliği- oluşum- birliğe yönelen tüm adımlar işçi sınıfının politik birliğine katkıda bulunacağı için, desteklenmelidir, olunmalıdır. İşçi sınıfı hareketi, her düzeyde ve her alanda, birliği yerli yerinde tüm olumsuz gelişmelerde daima zararlı bulur.

Anak Türkiye'de işçi sınıfının birliği sorununa doğru ve gerçekçi yaklaşımın temel taşı, işçi sınıfının 57 yıllık politik partisine karşı tavrı ve işçi sınıfının politik birliğinin, onun tarihsel politik örgütü etrafında sağlanacağıdır. Sorunumuzdur. Sosyalist partiler bu gerçekçi görüşleri gördükçe, kavramadıkça, ilerici işçi sınıfının politik örgütüne karşı önyargılı yaklaşmaları bırakmadıkça birlik sorunu gerçekten birliği güdümlü biçimde yaklaşımları olamaz. Oğdu gibi, kendi aralarında birlik bulmak istemeyenler, birliğin değeri ve önemini kimi küçük düşürme ve çözümlü kimi küçük düşürme ve çözümlü önerileri burjuva ilerici yapıların önerdiği birliğin sosyalist partinin kendi aralarında birleşmesinde değil, TKP geçeriğinin tüm niteliği ve niceliği ile değerlendirilmelidir, soruna bu açıdan bakılmamalıdır.

Sorunun bu temel yanını hep

unutmadan, TIP-TSİP arasındaki birlik oluşturma çabalarını bir an sonyularak ele alırsak, bu son derece önemli konuyu düşünmek gerekir. Şimdi görülmektedir ki sosyalist parti arasındaki birlik görüşmeleri ni olumsuzlaştıran varda yanlış yaklaşımların düzeltilmesi. Birlik rastlantıların birakılmayacağı kadar önemli bir konudur.

Birliğin tavanda aranması, tek başına yanlış bir tutum olarak nitelenemez. Ama asıl önemli olan kalıcı birliğin yoluca açılacak olan tabandaki birliktir ki, bu da bu aşamada eylem birlikleriyle olur. İşçi sınıfımızın politik örgütü, baştan beri sosyalist partilerle eylem birliğini savunmuş, böyle bir birliğin oluşturmaları için her düzeyde çaba göstermiştir, göstermektedir. Bu birlik, çeşitli eylemlerde politik çabak ve tavrırlarda, sosyalist parti militanlarını, sempatizanlarını kendi aralarında ve komünistlerle yapacakları birliktir, ortak işler. Sosyalist partilerin işçi sınıfı içinde gerçek hesabakatabilir bir nicel güçte sahip olmadığı her şüpheyle birlikte, birliğin Türkiye'de bir nice güçte sahip olduğundan ibaret olmadığı hatırlanmalıdır.

Bugün Türkiye'de eylem birli-

ğinin tüm objektif koşulları vardır. Fasizim tehlikesi dayatılmaktadır. İşbirlik, tekelci sermaye saldırıları yoğunlaştırmaktadır. İşçi sınıfı, emekçi yığınlar bugüne değin görülmeyen bir ekonomik baskı altında dardır. Estelik, sosyalist partilerin programlarını, güncel eylem birlikleri açısından birçok ortak yan bulunmaktadır. Antiemperyalist, antitekel, antifaşist savaşım hestinin aşgari programının temel maddeleridir. Öte yandan, TIP ve TSİP'e ele alacak olursak, her iki partinin programında işçi sınıfının politik örgütünü programı ile uyum sağlama nokta bulunmaktadır. Tüm bu ortak noktalarda, her düzeyde, eylem birliğini geliştirmek olanaklıdır.

Bugüne kadar eylem birliğini sağlanamamış çeşitli ve beşli işçi sınıfına, demokrası savaşımına zararlı önerileri gördük. 1 Mayıs 1979 bu öneriler arasında özellikle sayılmalı. Buna karşılık, Türkiye'nin çeşitli yerlerinde, tabandaki eylem birliğini sağlanamamış da çeşitli öneriler yapıldı. 30 Harizan İzmir "NATO'ya silahlanmaya hazır" yürüyüşü, eylem birliğini geliştirmenin çok çeşitli yolları olduğunu bir kez daha gösterdi. Bu yürüyüşte sağlanan somut eylem birliğini geliştirmek vazgeçilmez bir gerektir.

duğu siyasal gelişmeler üzerine karar ve bir sonuca varır, hedef gösterir. Ö bu sonuca varırken, yığın belki de yine sessiz kalmakla birlikte için için ona hak verir, konu üzerinde düşünmeye başlar, yani siyasal bilinç merdiveninde herüz bir basamak tırmanması bile o basamağa doğru yönelmiş olurdu.

Uslup yaklaşım

ve tavrı

Bir an dileyim ki, ajitatör bu ikeleri doğru kavramış ve uygulamaya çalışıyor. Yine de konuşma üslubu, yaklaşımı, hatta bizzat ajitatörün görünümü, yapısı seslendirildiğinde herüz bir basamak olmaksızın da ajitasyonun başarısını büyük ölçüde etkileyebilir.

Bu konularda, ajitasyon propagandasının konuşunun pratik, günlük hayatı pratik noktalarına, yol ve yordama na büyük önem vermeye ve gençleri bu konuda eğitmiş olan Kalinin'in görüşleri çok değerlidir. "Tartışmalarda kendin diline, kendi sözcüklerinle konuşman gerekir..." diyordu Kalinin ve şöyle şürlüyordu: "İnsan duyulurken, hazır formüllere başvurmadan, kendine özgü basit sözcüklerle anlatmalıdır..." Bir konuşmacı elektrikliken de şöyle şürlüyordu: "Konuşmanızı değil, duyursanız hiçbir şey yok..." Bunlar insan dırıcı sözler olamaz. Çünkü bunlar, sizin kendin dilinizle söyleyebileceğiniz, hazır kışe sözcükler... Halkın karşısına çıktığınız ve böyle bir ifade ile konuşduğunuz düşünün. Sonuçta sizi dinleyenler ve sonra kalkıp gidecek-

ler... Bu nedenden ötürü, eğitimden ilk istenen şey, kendine özgü, anksı taraftan ödretilen bir biçimde konuşmaktır. Öğreticinin doğru kelimesi için dil bilgisini bilmesi gerekir, ama anlaşılır bir dille konuşması da şarttır. Çocukları basamaklaştırmak, hazır sözlerle alıstırmanın... Hazır sözlerindeki ve zamanında söylenmesi açısından kendinin den aktması gerekmektedir. Hazır formüllerle konuşmak tan kaçınmak zorundadır. (Kalinin, "Sovyet Aydınının Ödevleri Üzerine", 1939)

Kalinin, bir başka yerde "kitleleri nasıl yönlendireli?" sorusunu sorduktan sonra ajitatorun, propagandasının nasıl olması gerektiğini de şöyle anlatıyor:

"Uzun yıllardır edindiğim kişisel deneyimler göre, partinin yönlendirmesi bunu böyle, kendin beğenmiş olmaksızın gerekir. Eğer siz, işçilerle bu da sıradan parti üyelerile konuşmalarınızda herhangi bir çalmışa belsizin tonuyla, önemsiz, sesli de rasgele bir cümleyle kendinizi onlardan daha akıllı saydığınız, onlardan daha çok bildiğinizi sezdirirseniz, bir insan mahvolsunuzdur. İşçi ve genellikle sıradan insanlar, kendilerini üstün gören kişileri sevmezler ve onların sözlerini dinlemezler..." Şu halde ajitatorun alçak gönlü olması somutuna vardır. İncisiz, propandadanın, yöneticinin kitlelere ilişkininde sadece öfretme suyuyla dolu olması güç değildir. Kendi fikirleri, çıkarımı yardımıyla kitleleri, özümlemeye yoluya, şu ya da bu tedbirin gerekliliğini kanıtlaya yoluya belirtildiği zaman sorun tümüyle de değişir. Dinleyiciler, örneğin onlara dansırmış gibi

"bu şöyle yapılırsa ne dersiniz?" "Bana kalırsa sorunun böyle hallolması daha iyi olacaktır" diye konuşabilirsin..." Kuskusuz bilincere insanın bulunduğu toplantılarda söyleyin biçimi başka olacaktır. Orada sohbet biçimini yönelmek güçtür, günlük çalışmalarımızda ise incelemeye, konuşmaya işçilerle daha sık çağırılması gerekir, (Kalinin, "Partinin Yıgınsal Çalışmalarıyla İlgili bazı sorunlar" 1942).

Kalinin'in bu bölümde vurguladığı, seslenilen yığına üst ten bakmaktır ki bizim otobüsteki genç ajitatorumuz bunu hiç becerememiştir. Ayrıca Kalinin, dar gruplarda -ki otobüs bunun için biçilmiş kaftandı- sohbet biçiminin de diyalog biçiminde konuşma önermektedir. Bunun çok daha etkili olduğunu söylemektedir. Oysa otobüsteki ajitator genç, ortam çok elverişli, herkes konuşmaya hazır olduğu halde bunu yapmadığı gibi, yapmaya kalkışsa da, üslubu ve konuşmasının kalıplılaşmışlığı yüzünden hiçbir başarı sağlayamazdı.

Bir başka yerde, Kalinin, bir kez daha şöyle dile getiriyor ajitasyon üslubunu: "Ajitasyon ve propaganda da, kuru şürlütüden, her çareye başvurarak kaçınılmazdır... Eğer bakırın çarpmadan, hatlıplıca özenmeden, öğüt vermeye ve öğretmeye kalkışmadan ajitasyon propagandası konuşması yapacak olursanız ajitasyon ve propaganda çok daha etkili olacaktır."

"Ajitasyon ve propagandacların uydurma kelimelerden kaçınmaları gerekir. Palavra biçirleriyle yaramaz. Ajitatorun dili herşeydir..." eGüzelsözcüğünü kullanmı-

yorum. Çünkü bizde çoğunlukta iyi birşey olduğu sanılarak güzel cümlelere kapılma eğilimi vardır. Oysa, aslında, aşınmış cümleler döktürmek çok kötüdür. (Kalinin, "Ajitatorun Cephedeki sözü" söyleviden). Sanki bu sözler, otobüsteki genç için söylenmiş "Ocollar-garş" gibi "antifaşist micedeleş" gibi büyük ama yığın için anlaşılması sözcükleriyle konuşuluyor ve büsbütün sonyuluyor. ayırt bir dünyanın insanı olarak görülyordu.

Otobüsteki ajitasyon hedefe nasıl vardır?

Şimdi ajitasyon, propaganda konusunda, klastiklerden aldığımız ikelerden hareketle bir soruyu soralım ve kısaca cevaplandıralım: Otobüste yapılacak istenen ajitasyon nasıl başarıya ve amacına ulaşabilir?

Önce, ajitator olarak, işçi ve emekçi görünümlü bir kişi otobüste, daha baştan başarıya yakalamak demektir. Çevresini kollayıp, elverişli bir anda, otobüste insanların ne kadar sıkıntı çektiklerini, denedikleri elverişli bir kişiye yaklaşımla başlar ve arkadaşlanıkta, bir sohbet başlatır. Oradan doğmuş ve taksi zamanına, oradan genel olarak: zamlaara geçilir, işin o noktada, sohbede çeşitli görüşlerin katılması sağlanabilir. Kimi zaman iktidardan yana, kimi zaman iktidara karşı görüşler... Ajitator aynı kalıplılaşmış cümlelerle yığın bilimeyeceği, anlayamayacağı kavramlarla değil, yığın günlük sorunlarını anlaşılabilir günlük dile daha da dereke, politik ajitasyon atlar, çektiği bu hükümet olmasa, örneğin Demi

reli gelse çözecek mi bu işleri -sorunun veya duruma göre çok daha yumsak bir soruyu ortaya atabilir, bu soru çerçevesinde yeni bir sohbet - tartışma başlatabilir ve adm adam, kendi isteğiyle notaya geçer. İşçi olduğunı söyler, işçilerin durumlarını anlatır, kendin konuşma üslubuyla ve kendi fikri gibi, işçi sınıfının tüm emekçi sınıfları birlikte ikledir gelmesinin çok özüm olduğunu vurgulayabilir.

Böylece, ajitasyonun en gel niceliklerine uygun davranışları olurdu: Yığınların günlük ekonomik sorunlarını dan çıkılır, ama iş orada bırakılmaz, ajitasyon, siyasal ajitasyona dönüştürüldü. Bu yapılarık, yığınların hedef gösterilir, özellikle gösterilen hedefin açıklarda kalmaması için, slogancılık ve ezberlenmiş olmayan biçimde, ama konuşma arasında birkaç defa tekrarlama bellekleri kalması sağlanarak, her defin adı konur, bilinçlere işlenir.

Otobüsteki genç ajitator bütün bunları bilmediği, bilse de uygulamadığı için başarısız bir ajitasyon örneği sergiledi. Başarısızlığın örneği olduğu, yukarıda aktardığımız türden bir ajitasyon çalışmasının "sağlam teoris formasyon" yanında, deney, hayat içinde olmak, yaratıcılık gerektirdiği apaktır orada. Ama, yığınların politik bilinçlenmeye yolunu kolay ve güdümlü olmadığa da bir gerçektir. Yığınların siyasal bilinçlenmesinde, hedef göstermenin her zamankinden daha güçleştiği ve dayatıldığı günlerinde, ajitasyon - propaganda çalışmalarını üzerinde tekrar tekrar düşünmek, yaratıcılıkla davranmak ve güçlüklerden yılmamak önemli kazanıyor.

DIYARBAKIR

Diyarbakır ve çevresinde, emekçi halk, ileriler, gençler üzerinde yoğunlaştırılan kimi zaman değil demokrasinin, insanlık dışı boyutlara varan baskıları Diyarbakır askeri tutukevinin dolup taşması na yol açtı. Şimdi baskıların şifresinde tutuklevinde, dışardan da beter olduğu bildiriliyor. Küfür, dayak; söven ve faşist başsavcıların görevlerinin, ilerici tutuklulara, Kürt tutuklulara keyfi biçimde uyguladıkları hücre cezası günlük olaylardır. Tutuklevi ne Cumhuriyet, Politika gazete teleri sokuluyor. Bu uygulamalara karşı çıkan, bunların demokrasiye aykırı olduğunu söyleyen oursa bir kez daha dayaktan geçirilip hücreye atılıyor. Tutuklevinde, tutuklu olan 30 Haziran'da yaptıkları yemek boykotuna bahane edilerek birçok tutuklu dövüldü ve hücreye atıldı. Tutuklular cezaevi müdürü ile görüşmek isteyince, yetkili olduğunu ileri süren bir Albay tutuklevine gelip aralarında DISK 10. Bölge Sekreteri Zeki Adıv ve Gıda İş bölge sekreteri Nadir Yeşil taşın'da bulundugu dört sen dikasıyı tutuklevinden çıkarıp bilmeyen bir yere götürdü, orada, iş profesyonel işkenceci, sendikacılarla işkence etti. Daha sonra bu dört tutuklu sendikacının görüşme

Doğu'da insanlık dışı baskılara bir kez daha dikkati çekiyoruz...!

Doğuda, Kürt halkının yoğun olduğu bölgelerde emekçi halk, köylüler, ileriler, gençler üzerindeki baskılar, özellikle sıkıyönetimin ilanından sonra durmak, dinmek bilmeden sürüyor. Bu insanlık dışı baskılar karşısında, hemen her yerde büyük bir suskunluk gözlenirken, Hükümet tüm sorumluluğun kendisine ait olduğunu görmezlikten gelerek suç ortak oluyor. İşte Doğu'dan sonra gelen birkaç haber..

ve todarı görüşmelerinde yaşıyordu. Diyarbakır'daki altı demokratik örgütün yetkili illeri, (DDKD, D.U.F.F. Öğren ci Derneği, D.Y.D.Y.D.O.D., TÖB-DER, Y.O.K. Ög.Der. - D.D.K.A.D.) yetkilileri tutuklevindeki baskıları protesto

edererek sorumlularından hesap sorulmasını istedikler.

ERGANI

Ergani'de baskılar İGD ve İGD yöneticileri üzerinde yoğunlaşıyor. Bir süre önce İGD Ergani şubesi eski başkanı Heybet Atsız ve İki İGD üyesi tutuklanmıştır suçsuz olarak uzun süre cezaevinde tutulmuştu. İGD üyesi Mehmet Aras'ın maocu servisi katiller tarafından öldürülme

sinden sonra İse, katillerin kimlikleri savcılığa açıklıkla ve defalarca bildirildiği halde, katiller değil olayın tankları yakalanan tutuklandı. İGD'ye bu üç genç tek suçlu, olaya tanık olmak ve katillerin kimliklerini bilmek -

İlki. Daha sonra, İGD ile hiçbir ilişkisi olmayan ve kanıtlanamayan bir bildiri bahane edilerek cezaevinde o sıralarda yeni çıkmış olan eski İGD başkanı hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarıldı. Bu kararın ardından öylesine genis çaplı ve halkı rahatsız eden aramalara girişildi ki, halk eMehmet Aras'ın kaınını de oocyte araması ya oiyerek tepkisini ve geyceko ni ne kadar iyi görüldüğüne de lirtti.

GULEMAN

Guleman Doğu'da, Elazığ'a bağı bir maocu kasaası. Bu raa 1900 işçi çalışıyor ve bu işçilerin çarşıma koşulları, 'kuyucuk bile çok az yerinde görülebişecek kadar ike, ve ağır. Guleman'da sık sık, ölüme sonuçlanan iş kazaları olur. İş kazalarında sorumluluk İse, hemen her zaman işçinin arınına yüklenir. Ökünü sendika yöneticileri MHP'li şeyhlerin denetimindedir ve çoğunluğu bu MHP'li şeyhlerden oluşun. İş ve em. takminin yanında yer alııııı. Ama Guleman'da da işçiler uyanıyor. Uyanan işçiler

Demokratik örgütlerden haberler

Antalya'da İGD ve GEB eylem birliği gelişiyor

İlerici Gençler Derneği ve Genç Emekçiler Birliği Antalya şubeleri arasında eylem birliği gelişiyor. Son olarak, iki gençlik örgütü 15-16 Haziran yıldönümünde bir ortak bülten yayınladılar. Ancak bültenin dağıtılması polis tarafından engellenmek istendi. İGD ve GEB üyeleri gözaltına alındı. Daha sonra gençler serbest bırakıldılar ve ortak demokrasilerimiz sürdürme kararlılıklarını bildirdiler.

Çorum'da eylem birliği

Çorum İGD, İKD, GENÇ ÖNCÜ SGB (TSİP) ve HALKEVİ faşizme karşı güc ve eylem birliği kurdular. Basına yaptıkları ortak açıklamada, tüm emekçi halkı faşizme karşı tavır almaya çağırıldılar. Ayrıca eylem birliğine dahil bir demokratik örgütler, 15-16 Haziran'ın yıldönümünde anmak için ortak bir Dostluk ve Dayanışma gecesi düzenlediler. Gece geçerek bir coşku ve kardeşlik içinde geçti. «Faşizme Geçit Yok», «Yasasız, Antifaşist Gençlerin Eylem Birliği» belgeleri salona çinildi.

İKD'nin kapatılması protesto ediliyor

İlerici Kadınlar Derneği Deniz İl şube yöneticileri, bir toplantı duzenleyerek, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının derneklerini kapatma kararını protesto ettiler. Deniz'de ilerici, demokrat kişiler den toplanan çok sayıda protesto imzası da Başbakan'a gönderildi ve İKD'nin açılması istenimine bulundulu.

Demokratik örgütler soda işçilerinin yanında

Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden demokratik örgütler, bölge bölge Soda işçileriyle dayanışmalarını nı dıe getirmeyi sürdürüyorlar. Son olarak Kocaeli'de 17 demokratik örgüt ve sendika şubesi ile Hazirandan 28 sendika ve demokratik örgüt Soda işçilerinin yanında olduklarını, halkı davalarını desteklediklerini bildirdiler.

Ordu'da İKD ve GENÇ-ÖNCÜ'nün açılması istendi

Ordu'da, Genel-İş, Fındık İş, TÖZ-DER, TUS-DER, TÜM-DER, Halkevi, TÜTED, T. Ziraatçılar Der

neği, İGD, GENÇ ÖNCÜ VE SGB basına yaptıkları ortak açıklamada antidemokratik baskılara son verilmesini, kapatılması olan İKD ve GENÇ ÖNCÜ dernekleri ile diğer demokratik derneklerin hemen açılmasını istedikler; Kırım ve terör tezahüratlarını, MHP ve UGD olduğunu bir kez daha vurguladılar.

İGD Zonguldak şube kongresi hakkında soruşturma açıldı

İGD Zonguldak şubesinin ikinci olağan Genel Kurul'u için Zonguldak Cumhuriyet savcılığı soruşturma açtı. Soruşturma, şube kongresinde bir kongresmanın kırkırlık propagandası yaptığı iddiasıyla açıldı.

İGD Zonguldak şube başkanı Rıza Kır, böyle bir soruşturmanın ve soruşturmanın yapılmış tarzinin İGD düşmanlığını belgelediğini söyledi. Kongre Divanı'na bazı demokratik kuruluşlar da, yaptıkları açıklamalarda İGD'ye yönelik saldırıya karşı Zonguldak'lı ilerici gençlerin yanında olduklarını bildirdiler.

İGD Mersin şubesine yapılan baskıların ardı arkası gelmiyor

İGD Mersin şubesi kuruluş çalışmalarının başladığından bu ya-

na sürekli ve yoğunlaşan baskılar altında. Önce şube, 1 yıla yakın, gereksiz kapalı tutuldu, İGD yöneticileri ve üyeleri gözaltına alındı, hatta dövüldü. Bir yandan faşistler bir yandan da sol görüşlülere saldırılar, İGD Mersin şubesinin hedef alındı. Tüm bu engeller karşın Mersin'li ilerici Gençler yılmadı. İGD Mersin şubesi 11 Nisan 1979 günü yasal durumuna kavuştu. An çok kongre yapma hazırlıkları sırasında yeni engeller çıkarıldı. Kongreden bir önce gün, hiç bir yasal dayanacağı olmaksızın şubenin defter ve evrakına el kondu, bundan bir gün sonra da kongre için gelmiş bulunan iki genç, yolda kimliği belli olmayan kişilerce kurşunlandı. Polis-faşist işbirliğiyle şubelerine baskılara bir kusm serüveni, sözde sol görüşlülük grupçuklar da eşlik etmekte gecikmediler.

Ancak İGD Mersin şubesi yöneticileri, bu baskıların şubesini gelmesini engelleyemeyinceğini bildirdi. «İGD'ye uyanan eller kırılacak» diyorlar.

DÜZELTME

Savaş Yolu'nun 6. sayısında, köylerden şehirlerden bölümünde çıkan, «Gördes TÖB-DER'de faşist Maocu işbirliği ile ilgili haberde, İki-Bir üyesiİN TÖB-DER'e getirilen TÖB-DER başkanı olduğu yazılmıştır. Gördes'ten aldığımız bir düzeltmeye göre, ilkökili öğretmen dernege seçilmiş TÖB-DER başkanı değil bir maocu öğretmenidir. Düzeltiriz.

şehirlerden

AK: Faşist-seyh-sendikacı üç lüsünü temizlemek için çalışmaya başayınca kıyamet koptu. İşyerlerin faşist eğilimli karakol komutanına bayır-uçular. Karakol komutanı, ka saanda tam bir terör uyu-lanmasına geçti. Kahveleri bi-le kapattı. İleri devrimci avı başlattı. Yedi İleri ve Kelhas köyü muhtar, tahrik çi diye gözaltına alındı, da-yak ve işkenceye geçirildi. Daha sonra muhtar ve bir İleri genç Eaziz Sıkıyone tim komutanlığına götürüldü. Suçları sadece bölge İleri tanınmak ve uyanan, bilinç-lenen işçileri MHP'li şeyhle-re satmamaktı.

Guleman işçileri, tam baş kılara rağmen çalsmalarını sürdürüyor. direniyorlar.

Beton-İş, Bilcanlı kiremit fabrikasında yetki aldı

Balkesir'deki Bilcanlı Kiremit Fabrikasında sari Çimse İy'den istifa eden işçilerin Beton-İş'e geçtiklerini önceki yazımızda bildirmiştik. Bu gelişmenin ardından, Beton-İş'in toplu sözleşme görüşmesi çağırması, Çimse İş, işyerinde hiçbir üyesi kalmadığı halde itiraz etti. İş müfettişlerinin inceleme sonucunda, işçilerin tümünün Beton İş üyesi olduğu, Çimse-İş'in Bilcanlı Kiremit Fabrikasında hiçbir üyesi sahip bulunmadığı; anlaşıldı ve Haziran sonunda işyerinde yetki Beton İş'e verildi.

Yetkinin alınmasından sonra, işçiler sendikalarıyla elele ekonomisi di. anokratik haklar savagını sürdürdüklerini bildirdik, yeni temsilciler de görevlerini en iyi şekilde yapacaklarını sanıf ve kitle sendikacılığını ilke edindiklerini açık-ladılar.

VAN

Doğu'da uygulanan antide mokratik bakıllardan Van ilinin İleriçileri de nasıpsız kalmıyor. Van'da sıkıyönetim sız sıkıyönetim uygulmaları tüm gücüyle sürüyor.

İGD Van şubesi, bu baskı-ların yoğunlaştırıldığı yerler den biri.

20 Mayıs'ta polis ekiplerin-ce basılan dernekten Şube başkanı ve bir MYK üyesi hakaret ve tehditle alınarak 24 saat gözaltına tutuldu. Daha sonra bu gençler zorla Kent dışına çıkarıldı. DHKD Van şubesi de aynı baskılar karşısında birkaklı. O gün bugün, Van'ın İleriçileri, İleri çi gençliği üzerinden, baskı tutuklaması, tehdit eksik edil-medi.

24 Mayıs'ta faşist eğilimli yerli Serhat gazetesi İGD aşkınının Hidro Elektrik san-talinde çalıştığını ve matlaka oraya sabotaj yapacağını yazdı; İşten atılması ne: e tutuklanmasını önerdi. Bunu izleyen günlerde Van ve çevresinde İleriçiler, devrimciler üzerindeki baskılar sürerken, faşist eğilimli Serhat gazetesi bomba atıldı. Köyünde ve aktif bir provo-kasyonda. Bu olayda he-men İGD Van şubesi suçlu tutuldu. Ve ardından gelişin yeni baskılar.

Van İleriçileri, Van'da teşkilatlanma provokasyonun- ve polis baskısının tutunma-yacağı, güçlerini, kararlılıklarını kırmayacağını bildiriyor-lar.

AKHISAR

Akhisar'da İleriçiler kurulu-lar ve İleriçiler tanınan işçile-rin evleri çeşitli günlerde basıldı. Manisadan gelen bir grup polis ve jandarma, çeşit-li yerlerde izinsiz aramalar yaptı. Birkok İleriçi gözaltına alındı.

Polisler, arama işlerinin ortu- olmadığını soran TOB-DEB şube başkanı da bir sü-re gözaltında tutuldu. Baskıların Akhisar'da geniş tepki yarattığı bildiriliyor.

AKÇAABAT

Akçaabat'ta, 26 Haziran aşkını, İleriçilerin ortu-duk-

ları Sahil Kiraathanesi on beş yirmi kişilik bir grubun demir sopa, zincirli saldırı-sınması uzeradı. Kahvede bulun-an Bülent Bektaş ve Akça-abat İSTA sorumlusu Cemal Yerep yararlanarak Trabzon Numune Hastanesine kaldı-ridılar. Faşist saldırganlar gördü, daha sonra yakalan-dı.

Bu saldırı olayından iki sa-at önce Akçaabat'ın Darica köyünde de, İleriçilerin ortu-dukları kahveye aynı türden bir saldırı olduğu bildiriyor.

ÇAYCUMA

Çaycuma, faşistlerin tüm cabalarına karşın tutunama-dıkları, taban edinemedikleri bir ilçemizi. Bu yüzden de, ilçe İleriçileri, demokrat-lara, işçilere saldıran görevli-nin polis sürdürüyor.

Son onbeş gün içinde, Son guldaktan getirilen emvmet ekşileri İleriçilerin bulunduk-ları kahveleri basarak; so-kaklardan, evlerden İleriçile-ri yakalayı gözaltına alarak karakollarda dayak ve işken-ce yaparlar. İlçe terörü sür-dürüyorlar. Son 15 gün için-de yirmi kişinin gözaltına alındığı bildiriliyor. Terörü sürdürülen polislerin bazı MHP İleriçi İleriçileri da kim senin gözündem kaçmıyor. İl-ce kaymakamın, şikâyetle-ri: «Bu daha başlan-zic, durum bizakımı» dediği biliniyor. Çaycuma İleriçileri Çaycuma'ya faşistlere teslim etmemeye kararı oldukları-nı vurguluyorlar.

Batman'da iş isteyen emekçiler dipçikle dağıtıldı

● Maocu ve APO'cu provokatörler çatışma çikınca işçileri bırakıp kaçtılar

Batman'da 4 bin kadar işçi-nin çalıştığı TPAO'ya, 13-15 Haziran tarihleri arasında düzenlenen sınavlarla 300 do-layında yeni işçi alınması gel-dirdi. 300 işçi alınacağı haberi, işçilik canına tat etmiş böl-ge insanları arasında büyük bir hareketlilik yarattı. Ancak işe alınabilmek, hatta sınava girecek kartı alabil-mek için rüşvet ve iltimasın zorunlu olduğu anlaşıldı.

25 Haziran'da ilkökul me-zunlarının sınavı vardı. İşe 94 kişi alınacaktı. Sırt İş ve İşçi Bulma Kurumuna yi-ne binlerce kişi başvurmuş, ancak kartlar parayla, karşılıklı satıldığı için 300 kişi kart alabildi. 25 Haziran günü kart alabilen almayan binlerce kişi sınavın yapıla-cakı yerin önüne yığıldı. Kart-ları olanlar, sınava girmek yerine kura çekilmesini öner-di. Çeşitli iltirazlara rağmen bu öneri kabul edilince, kart almayanlardan da kuradan yararlandırılmaları istedikler, rüşvet veremedikleri için kart alamadıklarını İleri sürdürdüler.

TPAO bölge müdürü ve as-keri komutan, kartları olma-yanların bu isteğini reddet-ti. Tam o sırada bölgedeki tüm işleri provokasyon olan bir takım maocu ve Apo'cu-lar, işkırıtıcılar görevlerine başladılar. Askerleri yuhala-yıp, taşladılar. Bunun üzeri-ne, fırsat değerlendirildi ve belkide bu anı bekleyen komu-ta askerleri iş kapısına beklet-yen aç ve masum insanların üzerine sürdü. Ortalık bir anda karıştı. Maocular Apocular provokatörler kaçıp ortadan kaybolurken, yüzlerce kişi dipçiklerle yaralandı, tartak-landı, 300 dolayında suçuz insan gözaltına alındı. Olay-dan sonra Batman'da terör yoğunlaştırıldı, sınavlar iptal edildi ve kimse iş almadı.

Yığırları doğru yolda bi-linçlendirip zamannada ve et-kili şekilde sava alanlarına sürmek yerine provokasyonu meslek edinmelerin içyüztü Batman'da bir kez daha ort-tayacaktır.

EMEÇİ HALK MAOCU FAŞİSTLERİN GERÇEK YÜZÜNÜ GÖRÜYÖR

TİKP'nin mitingleri tam bir fiyasko oldu

Maocu TİKP, bir süre ön-ce, Türkiye'nin 23 bölgesin-de, temel amaç ve sloganı sosyalizme, Sosyalistlere söv-mek ve emperyalizme yarda-dakçılık yapmak olan mi-tingler düzenlendi. Ancak bu mitingler hemen her yerde ger-çek anlamda bir fiyasko ol-du. Maocuların adamlarının sayısının üç buçuk olduğu ve emeçli halkı asla kandı-ramadıkları görüldü.

İzmir gibi maocuların ol-duğuk idial oldukları bir bölgede, Aydınlık gazetesi bile, bu «görünemli» mitinge katılanların sayısını 2 bin olarak veriyordu. Oysa İzmirdeki «Amerikan U-2 u-çaklarına ve Rusya'ya tes-limiyete Hayır» mitingine tam tamına 540 kişi katıldı. Maocuların 1 Temmuz'da Samandağ'dan Antakya'ya yapmaya kalkıştıkları ve ga-

zelerinde her zamanki ya-lans dayalı propaganda yön-temleriyle büyük tantanya-lara lanse etmeye çalıştıkları yarıtyış de Samandağ ve Antakya halkının kabaran tepkisiyle karşılaştı. Bu böl-ge, bir süre yer yer varolu-mu olan maoculuğun artık kuruduğu görüldü. İGD ve TİKP'nin gençlerin maoculu-ğın karşı ortak bildiri dağıt-malarını halk ilgi ve sevinç-le karşıladı.

TİKP'nin 23 Haziran'da Karadeniz Ereğli'nde düzen-lenmiş «Fındık mitingine» ayvı «öndem» kurtulmadı. Miting için maocular tüm çevreden sadece 50 kişi to-layabildiler. Bu 50 kişinin bir bölümü de, sanki halk-tan katılma varlığını görüldü mi yaratmak için 30-35 ki-şiyi başlamak mitinge son-radan katıldı. Yol boyu yu-

rülerken, Ereğli halkından ve emsaktan, kurtel yuhala-yanlar. «MHP'ye katılmı» di-yer bağrılan oldu

Ordu'da ise, TİKP, 1 Tem-muz günü «Fındık mitingine» düzenledi. Fındık üreticisi-yanın soruları ile uzaktan ya-kından ilgisiz olmayan, hepel Ordunun dışından getirilmiş 160 kadar kişinin katıldığı; mi-ting Ordu halkının alay ko-nuştu oldu. «Millî Birlik Hü-kümeti» ve «Rusya geçe-ri-mez» slogan ve pankartları mitingün temel sloganları dı.

TİKP'nin düzenleyip Ay-dın'dan çıkartılanlığı yap-tıkları gösteriler, maocuların sermaye güdünü, önde bir pro-vokasyon grubu olduklarını ve halkın bunların gerçek yüzünü çok iyi gördüğünü ortaya koydu.

KOMİNTERN'İN 7 KONGRESİNİN 44. YILDÖNÜMÜNDE

Faşizm ve antifaşist savaşım...

Faşizm 1920'lerde İtalyada iktidar olduktan sonra dünya komünist hareketinin önüne önemli bir sorun olarak dikildi. O dönemde, ne İtalyan Komünist Partisi ne de Komintern faşizm ve faşizme karşı savaşım konusunda yeterli kadar bilgi ve deney sahibi değildi.

Faşizmin, burjuvazinin proletaryaya karşı en korkunç ve meşhursuz silahlı olduğu Komintern'in 1922'deki IV. Kongresi tarafından belirlenmişti. 1928'deki VI. Kongre ise, bir ileri adım daha atıyor, faşizm ile emperyalizm olgusunu, tekelci kapitalizmden ayrılmayacağına şüphesiz. Faşizmin yalnızca geri kalmış ülkelerde değil, İleri kapitalist ülkelerde de ortaya çıkabileceği kaydediliyor, faşizmin kimi zaman darbeye, kimi zaman da «faşistleştirme süreci» denilen bir süreçten geçerek iktidar olabileceği vurgulanıyor. Ancak faşizm belası ile savaşımın yöntemleri konusunda hala kesin bir sonuca varılmamıştı.

Komintern'in 1933'deki 13. Plenumu, faşizmi, finans kapitalin en gerici, en söven, en emperyalist en sularınan şekli diktatörlüğü olarak tanımlıyordu.

1929 bunadımından sonra dünya yayı bir dizi devrimin sarcağızı görülen Komintern'in çeşitli sekizyonlarına benimsendiği bir sırada Almanya gibi altı milyon oy alarak parlamentoya 81 milletvekili sokan, güçlü savaş geleneklerine sahip bir işçi sınıfı partisinin bulunduğu bir ülkede, faşizm nasıl egemen olabilmişti?

Komintern'in 13. Plenumu, bu soruyu, Almanya'daki kitle örgütleri, sendikaların komünistlerin etkinliğinin zayıf kalmasıyla yanıtladı. Reformizm, işçi sınıfı hareketi için büyük bir tehlike olan bu çağ akımı, Sosyal Demokrat Parti aracılığıyla sendikalarda egemendi.

Üstelik Sosyal Demokrat Parti, Hitler'in arkasını sıvazlamış, bu tutum Almanya'daki demokrasi güçlerinin derin yaralar almasına yol açmıştı.

Sosyal demokratların Hitler'i aklayan tavırları, AKP saflarında ve Komintern'in bazı sekizyonlarında sosyal faşistlerin kezlinde bir ligmesine yol açmış, bu tez bazılarında çok şeker savunulmuş boy-

lece de işçi sınıfı içinde, demokrasi güçleri arasında etkin olan İki güç AKP ve SDP'nin tabanı güburlüğü ne gidememiş, antifaşist güçler bô lünmüştü.

ÖNEMLİ DENEYLER VE SONUÇLARI

1933 yılları, dünya işçi sınıfı hareketi için zengin deneylerle dolu yıllar oldu. Fransa'da faşizmin iktidar olmasının önüne geçilmesi 6 Şubat 1934 direnişi, işçilerin birliğinin sağlanması, tabandan ve tavandan varılan eylem birliği, Komintern çalışmalarına ışık taktı.

1934 yılında Avusturyada proletaryanın silahlı ayaklanması, Komintern açısından önemli dersler çıkarılmaması sağladı. Georgi Dimitroff, Avusturyada işçi sınıfının ağır yenilgiye uğramasının nedeni olarak silahlı savaşımı değil, bu savaşımın örgütülü, yığınlarla da yapılarak ve bolşevik taktiklerle yürütülemediğini gösteriyordu.

1934 yılında, Almanya'daki gelişmeler de faşizm ve antifaşist savaşım konusunda iluçlarıya doluyordu.

1934 yıllarının deneyleri yığınların savaşımını etkileyen faktörlerin arasında subjektif faktörün güçlü ya da güçsüzlüğü kadar; subjektif faktörün geniş yığınların bilincini düzeyini yükseltmek ve antifaşist savaşımına çekmek için nasıl bir politika izlediklerini de büyük önem şiddetini ortaya koydu. Manulski, yığın eylemlerinin neden faşistler tarafından ele geçirildiğini, bu eylemlere neden komünistlerin hakim olamadıkları sorusuna cevap attı. Ernst Thaelmann'da faşizm zindanlarında ortamın komünistler için çok elverişli olduğunu, ancak burjuvazinin bir adım öne geçtiğini kaydediyordu. Georgi Dimitroff ise sunular söylüyordu. «Düşmandan öğrenmekten çekinmemeli, düşman boynunu daha çabuk ve daha etkin bir biçimde kırabilmek için onun kullandığı yöntemlerden dersler çıkarmaktan çekinmemelidir.»

Komintern bu deneylerin ışığında faşizm karşı savaşımın en geniş yığınları proletaryaya diktatörlüğü bayraktarı altında değil, genel demokratik talepler etrafında birleştirmek gerektiği sonucuna vardı. Aneak ana hedefe varılması savaşımının da, bir an bile atıldıkdan

Ölümünün 30.yılında Dimitroff'u saygıyla anıyoruz

Komintern'in 7. Kongresinde faşizm ve antifaşist savaşım konusundaki tartışma ve kararları damgasını basan, Komintern'de Bulgaristan Komünist Partisi temsilcisi olarak bulunan Bulgar işçi sınıfının ve dünya komünist ve antifaşist hareketinin yığıt savaşçısı, öncüsü Georgi Dimitroff'u, Dimitroff'ü ölümünün 30. yılında (2 Temmuz 1949) saygıyla anıyoruz.

karılmaması gerektiği ayrıca vurgulanmaktaydı.

KOMİNTERN 7. KONGRESİ ANTİFAŞİST SAVAŞIMA İŞİK TUTUYOR

Komintern'in 7. Temmuz 1935'de açılan 7. Kongre faşizmi şöyle tanımladı:

«İktidardaki faşizm, finans kapitalin en gerici, en söven, en emperyalist unsurlarının açık terörist diktatörlüğüdür.»

7. Kongrede, faşizmin iktidara gelmesinin, burjuvazinin birbiri ni izleyen hükümet değişimlerinin bir devamı olmadığı da sonuca bağlandı. 7. Kongre, faşizmin burjuva demokrasininin yok edilmesini, bir devlet biçiminden bir başkasına geçilmesi olduğunu saptadı.

«Faşizm mi, sosyalizm mi İki leminin bir kenara bırakılması gerektiği, faşizme karşı savaşımın yalnızca komünistler tarafından yürütülemediği gerçeği ortaya kondu; faşizme karşı en geniş demokratik güburlüğü ilkesi getirildi.

7. Kongre, faşizmin önenebileceğini de belirtti. Dimitroff, Kongreye sunduğu raporunda bu konuyu ele alırken, işçi sınıfının birliğinin, faşizme karşı kararlı savaşımın öncelik ve köylülük içinde sempati yaratılacağına, bunların faşistlerin etkinliğini kıracağına işaret etti. Dimitroff, emperyalist savaşımı doğru olarak yitlendirebilen bir partinin varlığının, faşizme kolay kolay İktidara oına fırsatını tanımayacağına belirtti. İşçi sınıfının bağlaşıklık politikasının önemli

de vurulması Dimitroff, doğru bir bağlaşıklık politikasının büyük kazanımlar sağlayacağına kaydedti. 7. Kongre, faşizmin aslında güçsüz olduğunu, çünkü bir avuç tekelci burjuvazinin çıkarına hizmet ederken, tüm sınıf ve tabakaları ezdiğini ortaya koydu. 7. Kongre, en önemli konulardan biri olarak işçi sınıfının sendikal birliği üzerinde durdu.

Kongre, faşizme karşı Birleşik Halk Cephesinin oluşturulması savaşımına öncüllük edecek olan işçi sınıfının birliğine, Birleşik İş Cephesi soruna dikkat çekti.

7. Kongre, işçi sınıfı partilerinin sosyal demokrasiye karşı tavırını da belirtti. İşçi sınıfını bölen sosyal demokrasilerin sunular arası işbirlikinden yana politikasını saptadı, fakat tüm sosyal demokrasilerin gerici İlan edilmelerinin sosyal demokrat tabanının işçi sınıfına savaşımına kazanılmasına engel oluşturduğunu vurguladı.

Bugün aradan 44 yıl geçmiş ne karşın, Komintern'in 7. Kongresi, dünya demokrasî güçlerinin ve dünya işçi sınıfı hareketinin savaşımına ışık tutuyor. Faşizmin tanımlanması, faşizme karşı savaşım yöntemlerinin belirlenmesi, burjuva demokrasisi-faşizm ilişkisi, faşizme karşı birleşik cephe sorunlarını Türkiye için olduğu kadar pek çok ilke için de acilligini ve güncelliğini koruduğu çağımızda, Komintern'in 7. kongresinin antifaşist savaşım ilkelere yolunu aydınlatıyor.

SAHİBİ: OYA ŞAYDAR

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ:

ALİ İHSAN ÖZGÜP

İbrahim ARİK

● **YÖNETİM YERİ:** 3. Beyler Eminsoy İsham K.3 No:304-Kemeraltı-İZMİR ● **BANKA HESAP NO:** Y.Kredi Bankası Cemberlitaş Şb. 173-53 ● **ABONE KOSULLARI:** Yıllık 400 TL, 6 Aylık 200 TL, 3 Aylık 100 TL ● **YURT DIŞI ABONE:** (YILLIK): F. Almanya 80 DM, Belçika 1360 BF, İngiltere 20 Sterlin, Fransa 180 FF, Hollanda 100 Gulden, ABD 50 Dolar,

Kanada 60 Kanada Doları, Avustralya 50 Avustralya Doları, İsviçre 180 Kron, İsviçre 92 İF ● **İLAN KOSULLARI:** (İç Sayfalar) sütun cm 50 TL ● **İÇ DÜZEN Savaş Yolu Teknik Sekreterliği** ● **DİZGİ:** Doğruluk Matbaası ● **BASKI:** S.B. Tuzel Gazetecilik ve Yayıncılık, Gazi Bulvarı No: 18 - İZMİR ● **DAĞITIM Savaş Yolu Dağıtım Servisi** ● **BASKI TARİHİ 13 TEMMUZ 1979**